

2 Cronici

¹ Și Solomon, fiul lui David, s-a întărit în împărăția sa, DOMNUL Dumnezeuul lui a fost cu el și l-a preamărit peste măsură. ² Atunci Solomon a vorbit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și peste sute și judecătorilor și fiecărui guvernator în tot Israelul, mai marilor dintre părinți. ³ Astfel Solomon și toată adunarea cu el, au mers la înălțimea care era la Gabaon, fiindcă acolo era tabernacolul întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise, servitorul DOMNULUI, îl făcuse în pustiu. ⁴ Dar chivotul lui Dumnezeu l-a adus David de la Chiriat-Iearim la locul pregătit de David pentru el, căci a înălțat un cort pentru el la Ierusalim. ⁵ Mai mult, altarul de aramă, pe care Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, îl făcuse, l-a pus înaintea tabernacolului DOMNULUI; și Solomon și adunarea l-a cercetat. ⁶ Și Solomon s-a urcat acolo la altarul de aramă înaintea DOMNULUI, care era la tabernacolul întâlnirii, și a oferit o mie de ofrande arse pe el. ⁷ În acea noapte Dumnezeu i s-a arătat lui Solomon și i-a spus: Cere ce dorești să îți dau. ⁸ Și Solomon i-a spus lui Dumnezeu: Ai arătat mare milă tatălui meu David, și m-ai făcut să domnesc în locul lui. ⁹ Și, DOAMNE Dumnezeule, să fie întemeiată, promisiunea ta către David, căci m-ai făcut împărat peste un popor numeros ca țărâna pământului. ¹⁰ Dă-mi acum înțelepciune și cunoaștere, ca să ies și să intru înaintea acestui popor, fiindcă cine poate judeca acest popor al tău, care este atât de mare?

11 Și Dumnezeu i-a spus lui Solomon: Deoarece aceasta a fost în inima ta și nu ai cerut bogății, avere, sau onoare, nici viața dușmanilor tăi, nici nu ai cerut viață lungă, ci ai cerut înțelepciune și cunoaștere pentru tine însuși, ca să judeci poporul meu, peste care te-am făcut împărat; 12 Înțelepciune și cunoaștere îți este dăruită; și îți voi da bogății și avere și onoare, așa cum nu au avut niciunul dintre împărații care au fost înaintea ta, nici nu va avea la fel vreunul după tine. 13 Atunci Solomon a venit de la înălțimea care era la Gabaon, de dinaintea tabernacolului întâlnirii, la Ierusalim; și a domnit peste Israel. 14 Și Solomon a adunat care și călăreți; și a avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim. 15 Și împăratul a făcut argintul și aurul la Ierusalim la fel ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca pe sicomorii care sunt în vale, din abundență. 16 Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și în împletit, comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț. 17 Și au mers și au adus din Egipt un car pentru șase sute de șekeli de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel au adus ei cai pentru toți împărații hitiților și pentru împărații Siriei, prin mijloacele lor.

2

1 Și Solomon a hotărât să construiască o casă pentru numele DOMNULUI și o casă pentru împărăția sa. 2 Și Solomon a numărat șaptezeci de mii de bărbați să poarte sarcini și optzeci de mii să cioplească piatră la munte și trei mii șase sute să îi supravegheze. 3 Și Solomon a trimis la

Hiram, împăratul Tirului, spunând: Așa cum te-ai purtat cu David, tatăl meu, și i-ai trimis cedri să îți construiască o casă în care să locuiască, tot astfel poartă-te cu mine. ⁴ Iată, eu construiesc o casă numelui DOMNULUI Dumnezeuul meu, să i-o dedic lui și să ard înaintea lui tămâie dulce și pentru pâinile punerii înainte neîncetat și pentru ofrande arse dimineața și seara, în sabbate și la lunile noi și la sărbătorile solemne ale DOMNULUI Dumnezeuul nostru. Aceasta este o rânduială pentru totdeauna pentru Israel. ⁵ Și casa pe care o construiesc este mare, fiindcă mare este Dumnezeuul nostru, peste toți dumnezeii. ⁶ Dar cine este în stare să îi construiască o casă, văzând că cerul și cerul cerurilor nu pot să îl cuprindă? cine sunt eu atunci să îi construiesc o casă, în afară doar de a arde sacrificiu înaintea lui? ⁷ Trimite-mi de aceea un bărbat iscusit să muncească cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu purpură și cu stacojiu și cu albastru și care știe să cioplească împreună cu oamenii iscusiți care sunt cu mine în Iuda și în Ierusalim, de care David, tatăl meu, s-a îngrijit să mi-i dea. ⁸ Trimite-mi de asemenea cedri, brazi și santal din Liban, căci cunosc că servitorii tăi știu să taie lemnărie în Liban; și, iată, servitorii mei vor fi cu servitorii tăi, ⁹ Și să îmi pregătească lemnărie din abundență, căci casa pe care mă pregătesc să o construiesc va fi minunată și mare. ¹⁰ Și, iată, voi da servitorilor tăi, tăietorii care taie lemnărie, douăzeci de mii de măsuri de grâu bătut, douăzeci de mii de măsuri de orz și douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn. ¹¹ Atunci Hiram, împăratul Tirului, i-a răspuns într-

un înscris, pe care l-a trimis la Solomon: Pentru că DOMNUL a iubit pe poporul său, te-a făcut împărat peste ei. ¹² Hiram a mai spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a făcut cerul și pământul, care i-a dat împăratului David un fiu înțelept, umplut cu chibzuință și înțelegere, care să poată construi o casă pentru DOMNUL și o casă pentru împărăția sa. ¹³ Și acum, ți-am trimis un bărbat iscusit, umplut cu înțelegere, de-al tatălui meu, Hiram, ¹⁴ Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan, și tatăl său a fost un bărbat din Tir, iscusit în lucrarea cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu piatră și cu lemnărie și cu purpură și cu albastru și cu însubțire și cu stacojiu, de asemenea să cioplească orice fel de cioplitură și să conceapă orice plan care i se va da, cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii iscusiți ai domnului meu David, tatăl tău. ¹⁵ Și, de aceea, grâul și orzul, untdelemnul și vinul, despre care domnul meu a vorbit, să îl trimită servitorilor săi; ¹⁶ Și vom tăia lemn din Liban, cât de mult ai nevoie; și ți-l vom aduce pe plute, pe mare, la Iafu; și tu îl vei duce până la Ierusalim. ¹⁷ Și Solomon a numărat pe toți străinii care erau în țara lui Israel, după numărătoarea cu care David, tatăl său, i-a numărat; și s-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute. ¹⁸ Și a pus pe șaptezeci de mii dintre ei să fie purtători de sarcini și optzeci de mii să fie cioplitori, la munte, și trei mii șase sute supraveghetori, să pună poporul la muncă.

3

¹ Atunci Solomon a început construirea casei

DOMNULUI la Ierusalim, pe muntele Moria, unde DOMNUL i s-a arătat lui David, tatăl său, în locul pe care David l-a pregătit în aria lui Ornan iebusitul. ² Și a început să construiască în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui. ³ Și în acestea Solomon a fost instruit pentru construirea casei lui Dumnezeu: lungimea în coți, după prima măsură, era șazeci de coți și lățimea douăzeci de coți; ⁴ Și porticul care era în fața casei, lungimea acestuia era conform lățimii casei, douăzeci de coți și înălțimea era o sută douăzeci; și l-a placat cu aur pur. ⁵ Și casa mai mare a căptușit-o cu brad, pe care l-a placat cu aur pur și a pus peste el palmieri și lanțuri. ⁶ Și a împodobit casa cu pietre prețioase, pentru frumusețe; și aurul era aur din Parvaim. ⁷ Și a placat de asemenea casa, bârnele, stâlpii și zidurile ei și ușile ei, cu aur; și a cioplit heruvimi pe pereți. ⁸ Și a făcut casa preasfântă, lungimea ei fiind conform lățimii casei, douăzeci de coți și lățimea ei douăzeci de coți; și a placat-o cu aur pur, ridicându-se la șase sute de talanți. ⁹ Și greutatea cuielor era de cincizeci de șekeli de aur. Și a placat camerele de sus cu aur. ¹⁰ Și în casa preasfântă a făcut doi heruvimi din lucrare cioplită și i-a placat cu aur. ¹¹ Și aripile heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coți: o aripă a unui heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă avea de asemenea cinci coți, ajungând la aripa celuilalt heruvim. ¹² Și o aripă a celuilalt heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă avea cinci coți de asemenea, atingând aripa celuilalt heruvim. ¹³ Aripile acestor heruvimi

erau întinse douăzeci de coți și stăteau în picioare și fețele lor erau spre înăuntru. ¹⁴ Și a făcut vâlul din albastru și purpură și stacojiu și în subțire și a lucrat heruvimi pe el. ¹⁵ De asemenea a făcut înaintea casei doi stâlpi înalți de treizeci și cinci de coți, și capitelul care era pe capătul de sus al fiecăruia, era de cinci coți. ¹⁶ Și a făcut lanțuri, ca în oracol, și le-a pus pe capitelurile stâlpilor; și a făcut o sută de rodii și le-a pus pe lanțuri. ¹⁷ Și a ridicat stâlpii înaintea templului, unul pe dreapta și celălalt pe stânga; și a pus numele celui din dreapta, Iachin, și numele celui din stânga, Boaz.

4

¹ Mai mult, a făcut un altar de aramă, lungimea lui de douăzeci de coți și lățimea lui de douăzeci de coți și înălțimea lui de zece coți. ² De asemenea a făcut o mare turnată de zece coți de la margine la margine, rotundă împrejur și înălțimea ei era de cinci coți; și o linie de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur. ³ Și sub ea era asemănarea unor boi, care o înconjurau de jur împrejur: zece pe lungimea unui cot, înconjurând marea de jur împrejur. Două rânduri de boi au fost turnate când a fost turnată marea. ⁴ Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea era așezată deasupra pe ei și toate părțile dinapoi ale lor erau înăuntru. ⁵ Și grosimea ei era un lat de palmă și marginea ei ca lucrarea unei margini de cupă, cu flori de crin; și primea și ținea trei mii de bați. ⁶ A făcut de asemenea zece spălătoare și a pus cinci pe dreapta și cinci pe stânga, pentru

spălare în ele; și spălau în ele acele lucruri pe care le aduceau pentru ofranda arsă; dar marea era pentru preoți, ca să se spele în ea. ⁷ Și a făcut zece sfeșnice de aur conform formei lor și le-a așezat în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga. ⁸ A făcut de asemenea zece mese și le-a pus în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga. Și a făcut o sută de vase de aur. ⁹ Mai mult, a făcut curtea preoților și curtea mare și uși pentru curte și a plăcat ușile lor cu aramă. ¹⁰ Și a așezat marea în partea dreaptă, spre est, în partea de sud. ¹¹ Și Hiram a făcut oalele și lopețile și vasele. Și Hiram a terminat lucrarea pe care trebuia să o facă pentru împăratul Solomon, pentru casa lui Dumnezeu; ¹² Adică, cei doi stâlpi și globurile și capitellurile care erau pe capul celor doi stâlpi și cele două rețele care să acopere cele două globuri ale capitellurilor care erau pe capul stâlpilor; ¹³ Și patru sute de rodii pe cele două rețele; două rânduri de rodii pe fiecare rețea, pentru a acoperi cele două globuri ale capitellurilor care erau pe stâlpi. ¹⁴ A făcut de asemenea postamente și spălătoare a făcut pe postamente; ¹⁵ O mare și doisprezece boi sub ea. ¹⁶ Oalele de asemenea și lopețile și cârligele de carne și toate uneltele lor, le-a făcut Hiram, maestrul său, împăratului Solomon, pentru casa DOMNULUI, din aramă strălucitoare. ¹⁷ În câmpia din Iordan împăratul le-a turnat, în pământul argilos între Sucot și Ţeredata. ¹⁸ Astfel Solomon a făcut toate aceste vase în mare număr, fiindcă greutatea aramei nu a putut fi socotită. ¹⁹ Și Solomon a făcut toate vasele care erau pentru casa lui Dumnezeu, de asemenea altarul de aur și

mesele pe care erau pâinile punerii înainte; ²⁰ Mai mult, sfeșnicele cu lămpile lor, pe care trebuiau să ardă după obiceiul lor, înaintea oracolului, din aur pur; ²¹ Și florile și lămpile și mucările, le-a făcut din aur, și acestea din aur în întregime curat; ²² Și cuțitele și vasele și lingurile și cenușarele, din aur pur; și intrarea casei, ușile interioare ale ei pentru locul preasfânt și ușile casei templului, erau din aur.

5

¹ Astfel toată munca pe care Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI a fost terminată; și Solomon a adus toate lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; și argintul și aurul și toate uneltele, le-a pus printre tezaurile casei lui Dumnezeu. ² Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capi triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la Ierusalim, să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care este Sion. ³ De aceea toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat în sărbătoarea care era în luna a șaptea. ⁴ Și toți bătrânii lui Israel au venit, și leviții au luat chivotul. ⁵ Și au adus chivotul și tabernacolul întâlnirii și vasele sfinte care erau în tabernacol; pe acestea, preoții și leviții le-au adus. ⁶ De asemenea împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel care s-a adunat la el înaintea chivotului, au sacrificat oi și boi, care nu puteau fi numărați din cauza numărului lor. ⁷ Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul lui, la oracolul casei, în locul preasfânt, sub aripile heruvimilor; ⁸ Căci heruvimii își întindeau

aripile peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. ⁹ Și au tras drugii chivotului, încât capetele drugilor se vedeau afară din chivot înaintea oracolului, dar nu se vedeau din afară. Și astfel este până astăzi. ¹⁰ Nu era nimic în chivot în afară de cele două table pe care Moise le-a pus înăuntru, la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel, când ei au ieșit din Egipt. ¹¹ Și s-a întâmplat, când preoții ieșiseră din locul preasfânt (căci toți preoții care erau prezenți erau sfințiți și nu au așteptat atunci la rând; ¹² De asemenea leviții care erau cântăreți, cu toți ai lui Asaf, ai lui Heman, ai lui Iedutun, cu fiii lor și frații lor, fiind înveșmântați în alb, având chimvale și psalterioane și harpe, au stat în picioare în partea de est a altarului și cu ei o sută douăzeci de preoți care sunau din trâmbițe;) ¹³ Da, s-a întâmplat că, în timp ce trâmbițașii și cântăreții erau ca unul, făcând să se audă un singur sunet de laudă și mulțumire DOMNULUI, și când și-au înălțat vocea cu trâmbițe și chimvale și instrumente de muzică și au lăudat pe DOMNUL, spunând: Fiindcă este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna: atunci casa, casa DOMNULUI, s-a umplut cu un nor; ¹⁴ Astfel încât preoții nu puteau sta să servească din cauza norului, fiindcă gloria DOMNULUI umpluse casa lui Dumnezeu.

6

¹ Atunci Solomon a zis: DOMNUL a spus că va locui în întuneric gros. ² Dar am construit o casă de locuit pentru tine și un loc pentru locuința ta pentru totdeauna. ³ Și împăratul și-a întors fața și a

binecuvântat întreaga adunare a lui Israel; și toată adunarea lui Israel stătea în picioare. ⁴Și el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu lui Israel, care cu mâinile lui a împlinit ceea ce a vorbit cu gura lui, tatălui meu, David, spunând: ⁵ Din ziua în care am scos poporul meu din țara Egiptului nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel, în care să construiesc o casă, ca numele meu să fie acolo; nici nu am ales vreun bărbat să fie conducător peste poporul meu Israel, ⁶ Dar am ales Ierusalimul, ca numele meu să fie acolo; și am ales pe David să fie peste poporul meu, Israel. ⁷ Și a fost în inima tatălui meu, David, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeu lui Israel. ⁸ Dar DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deși a fost în inima ta să construiești o casă pentru numele meu, ai făcut bine în aceea că a fost în inima ta; ⁹ Totuși, nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale; el va construi casa pentru numele meu. ¹⁰ Domnul de aceea a împlinit cuvântul său pe care l-a vorbit, fiindcă am fost ridicat în locul tatălui meu, David, și sunt pus pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit casa pentru numele DOMNULUI Dumnezeu lui Israel. ¹¹ Și în ea am pus chivotul, în care este legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu copiii lui Israel. ¹² Și a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI în prezența întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile; ¹³ Fiindcă Solomon făcuse o schelă de aramă, lungă de cinci coți și largă de cinci coți și înaltă de trei coți și a așezat-o în mijlocul curții; și a stat în picioare pe ea și a îngenuncheat, pe genunchi, înaintea întregii

adunări a lui Israel și și-a întins mâinile spre cer,
¹⁴ Și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel, nu este Dumnezeu ca tine, nici în cer, nici pe pământ, care ține legământul și arată milă servitorilor lui, cei care umblă înaintea ta cu toată inima lor; ¹⁵ Tu care ai ținut cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis; și ai vorbit cu gura ta și ai împlinit cu mâna ta, precum este în această zi. ¹⁶ Acum, de aceea, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis, spunând: Nu va lipsi bărbat din fața ochilor mei care să șadă pe tronul lui Israel; numai copiii tăi să ia seama la calea lor să umble în legea mea, precum ai umblat tu înaintea mea. ¹⁷ Și acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, să fie adevărat cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău, David. ¹⁸ Dar va locui Dumnezeu într-adevăr cu oamenii pe pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu atât mai puțin această casă pe care am construit-o! ¹⁹ De aceea privește cu plăcere la rugăciunea servitorului tău și la cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da ascultare strigătului și rugăminții, pe care servitorul tău o cere înaintea ta; ²⁰ Ca ochii tăi să fie deschiși peste această casă, zi și noapte, peste locul peste care tu ai spus că voiești să pui numele tău acolo, pentru a da ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o cere spre acest loc. ²¹ Dă ascultare de aceea cererilor servitorului tău și poporului tău Israel, pe care le vor face spre acest loc; ascultă din această locuință a ta, din cer; și, ascultând, iartă. ²² Dacă un om păcătuiește împotriva aproapelui său un jurământ este pus peste el, să îl facă să jure,

și jurământul vine înaintea altarului tău în această casă, ²³ Atunci ascultă din cer și fă și judecă pe servitorii tăi, răsplătind pe cel stricat, întorcând calea lui asupra propriului său cap; și declarând drept pe cel drept, dându-i conform dreptății lui. ²⁴ Și dacă poporul tău Israel este pus la ce este mai rău înaintea dușmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta, și se vor întoarce și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și vor face cerere înaintea ta în această casă, ²⁵ Atunci ascultă din ceruri și iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i din nou în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților lor. ²⁶ Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre acest loc și vor mărturisi numele tău și se vor întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui, ²⁷ Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi și a poporului tău Israel, când îi vei fi învățat calea cea bună, în care ar trebuie să umble; și trimite ploaie peste țara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire. ²⁸ Dacă este foamete în țară, dacă este ciumă, dacă este tăciune în grâu sau mană, lăcuste sau omizi, dacă dușmanii lor îi asediază în cetățile țării lor, orice plagă sau orice boală ar fi, ²⁹ Orice rugăciune sau cerere va fi făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când fiecare va cunoaște propria sa plagă și propria sa durere și își va întinde mâinile în această casă, ³⁰ Atunci ascultă din cer, locuința ta, și iartă și întoarce fiecărui om conform tuturor căilor lui, omul, a cărui inimă o cunoști; (fiindcă doar tu cunoști inimile copiilor oamenilor), ³¹ Ca ei să se teamă de tine, să umble în căile tale, cât trăiesc în țara pe care ai dat-o

părinților lor. ³² Mai mult, referitor la străin, care nu este din poporul tău Israel, ci este venit dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău măreț și a mâinii tale puternice și a brațului tău întins, dacă vin și se roagă în această casă, ³³ Atunci ascultă tu din ceruri, din locuința ta, și fă conform cu tot ceea ce străinul cere de la tine, ca tot poporul pământului să cunoască numele tău și să se teamă de tine, precum face poporul tău, Israel, și să știe că această casă pe care am construit-o este numită după numele tău. ³⁴ Dacă poporul tău iese la război împotriva dușmanilor lor pe calea pe care îi vei trimite, iar ei se roagă ție spre această cetate pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău, ³⁵ Atunci ascultă din ceruri rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor. ³⁶ Dacă păcătuiesc împotriva ta, (fiindcă nu este om care să nu păcătuiască) și tu te mâinii pe ei și îi dai înaintea dușmanilor lor, iar ei îi duc în captivitate într-o țară îndepărtată sau apropiată; ³⁷ Totuși, dacă își vor întoarce inima în țara în care sunt duși captivi și se vor întoarce și ți se vor ruga în țara captivității lor, spunând: Am păcătuțit, am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune; ³⁸ Dacă se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în țara captivității lor, în care i-au dus captivi, și se roagă spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor și spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău, ³⁹ Ascultă din ceruri, din locuința ta, rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor și iartă pe poporul tău care a păcătuțit împotriva ta. ⁴⁰ Acum, Dumnezeuul meu, să

fie ochii tăi deschiși, te implor, și să dea ascultare urechile tale la rugăciunea care este făcută în acest loc. ⁴¹ Și acum, ridică-te, DOAMNE Dumnezeule, la locul tău de odihnă și la chivotul tăriei tale; să fie îmbrăcați preoții tăi, DOAMNE Dumnezeule, cu salvare, și să se bucure sfinții tăi în bunătate. ⁴² DOAMNE Dumnezeule, nu îți întoarce fața de la unsul tău, amintește-ți de îndurările lui David, servitorul tău.

7

¹ Și, când Solomon a sfârșit rugăciunea, focul s-a coborât din cer și a mistuit ofranda arsă și sacrificiile; și gloria DOMNULUI a umplut casa. ² Și preoții nu au putut intra în casa DOMNULUI, deoarece gloria DOMNULUI umpluse casa DOMNULUI. ³ Și când toți copiii lui Israel au văzut cum focul a coborât, și au văzut gloria DOMNULUI asupra casei, s-au plecat cu fața la pământ pe pavaș și s-au închinat și au lăudat pe DOMNUL, spunând: Fiindcă el este bun; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. ⁴ Atunci împăratul și tot poporul au oferit sacrificii înaintea DOMNULUI. ⁵ Și împăratul Solomon a adus un sacrificiu de douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi; astfel împăratul și tot poporul au dedicat casa lui Dumnezeu. ⁶ Și preoții au stat în serviciile lor; leviții de asemenea cu instrumentele muzicale ale DOMNULUI, pe care împăratul David le-a făcut ca să laude pe DOMNUL, deoarece mila lui dăinuiește pentru totdeauna, cu cântarea de laudă a lui David în mâna lor; și preoții au sunat trâmbițele înaintea lor și tot Israelul a stat în picioare. ⁷ Mai mult,

Solomon a sfințit mijlocul curții care era înaintea casei DOMNULUI, căci acolo a adus el ofrande arse și grăsimea ofrandelor de pace, deoarece altarul de aramă pe care Solomon îl făcuse nu era în stare să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea. ⁸ Tot atunci, Solomon a ținut sărbătoarea șapte zile, și tot Israelul împreună cu el, o foarte mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului. ⁹ Și în a opta zi au făcut o adunare solemnă, fiindcă au ținut dedicarea altarului șapte zile, și sărbătoarea șapte zile. ¹⁰ Și în a douăzeci și treia zi a lunii a șaptea el a trimis poporul la corturile lor, veseli și voioși în inimă pentru bunătatea pe care DOMNUL a arătat-o lui David și lui Solomon și lui Israel, poporul său. ¹¹ Astfel Solomon a terminat casa DOMNULUI și casa împăratului; și tot ce a intrat în inima lui Solomon să facă în casa DOMNULUI și în propria casă, a făcut cu prosperitate. ¹² Și DOMNUL i s-a arătat lui Solomon noaptea și i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și am ales acest loc pentru mine însumi, drept casă de sacrificii. ¹³ Dacă voi închide cerul ca să nu fie ploaie, sau dacă voi porunci lăcustelor să mănânce țara, sau dacă voi trimite ciumă printre poporul meu, ¹⁴ Dacă poporul meu, care este chemat după numele meu, se va umili și se va ruga și va căuta fața mea și se va abate de la căile lui rele, atunci voi asculta din cer și îi voi ierta păcatul și îi voi vindeca țara. ¹⁵ Și ochii mei vor fi deschiși și urechile mele atente la rugăciunea care este făcută în acest loc. ¹⁶ Fiindcă acum am ales să sfințesc această casă, ca numele meu să fie acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima

mea să fie acolo în toate zilele. ¹⁷ Și cât despre tine, dacă vei voi să umbli înaintea mea, precum a umblat tatăl tău, David, și să faci conform cu tot ceea ce ți-am poruncit și să fi atent la statutele mele și la judecățile mele, ¹⁸ Atunci voi întemeia tronul împărăției tale, precum am încheiat legământ cu David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat să fie conducător în Israel. ¹⁹ Dar dacă te întorci și părăsești statutele și poruncile mele, pe care le-am pus înaintea ta și vei merge și vei servi alți dumnezei și te vei închina lor, ²⁰ Atunci îi voi smulge din rădăcini din țara mea pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca din fața mea și o voi face să fie un proverb și o zicătoare printre toate națiunile. ²¹ Și această casă, cât este de înaltă, va fi o înmărmurire pentru fiecare om ce trece pe lângă ea, astfel încât va spune: De ce a făcut DOMNUL astfel acestei țări și acestei case? ²² Și i se va răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și s-au lipit de alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit: de aceea a adus el tot acest rău peste ei.

8

¹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani, în care Solomon construisese casa DOMNULUI și propria lui casă, ² Că cetățile, pe care Hiram le întorsese lui Solomon, Solomon le-a construit și a făcut pe copiii lui Israel să locuiască acolo. ³ Și Solomon a mers la Hamat-Țoba și a luat-o. ⁴ Și a construit Tadmorul în pustiu și toate cetățile de provizie, pe care le-a construit în Hamat. ⁵ De

asemenea a construit Bet-Horonul superior și Bet-Horonul inferior, cetăți întărite, cu ziduri, porți și drumi; ⁶ Și Baalat și toate cetățile de provizii, pe care Solomon le-a avut, și toate cetățile de care și cetățile de călăreți și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și prin toată țara stăpânirii lui. ⁷ Cât despre tot poporul care era rămas dintre hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți, care nu erau din Israel, ⁸ Ci dintre copiii lor, care erau rămași după ei în țară, pe care copiii lui Israel nu i-au nimicit, pe ei Solomon i-a făcut să plătească tribut până în această zi. ⁹ Dar dintre copiii lui Israel, Solomon nu a făcut servitori pentru munca lui, ci ei erau bărbați de război și mai marii căpeteniilor lui și căpeteniile carelor și călăreților lui. ¹⁰ Și aceștia erau mai marii ofițerilor lui Solomon, două sute cincizeci, care aveau conducerea peste popor. ¹¹ Și Solomon a adus pe fiica lui Faraon, din cetatea lui David, la casa pe care o construise pentru ea, căci a spus: Soția mea nu va locui în casa lui David, împăratul lui Israel, deoarece locurile în care chivotul DOMNULUI a venit, sunt sfinte. ¹² Atunci Solomon a adus ofrande arse DOMNULUI pe altarul DOMNULUI, pe care îl construise înaintea porticului, ¹³ După măsură hotărâtă, zi de zi, sacrificând conform poruncilor lui Moise, în sabate și la lunile noi și la sărbătorile solemne, de trei ori pe an, în sărbătoarea azimei și sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea corturilor. ¹⁴ Și a numit, conform ordinului lui David, tatăl său, rândurile preoților la serviciul lor și pe leviți la sarcinile lor, să laude și să servească înaintea preoților, precum cerea datoria fiecărei

zile; portarii de asemenea la rândurile lor la fiecare poartă, fiindcă astfel poruncise David, omul lui Dumnezeu. ¹⁵ Și ei nu s-au depărtat de porunca împăratului, dată preoților și leviților, referitoare la orice lucru, sau referitoare la tezaure. ¹⁶ Și toată munca lui Solomon era pregătită până la ziua temeliei casei DOMNULUI și până când a fost terminată. Astfel casa DOMNULUI a fost desăvârșită. ¹⁷ Atunci Solomon a mers la Ețion-Gheber și la Elot, la malul mării, în țara lui Edom. ¹⁸ Și Hiram i-a trimis, prin mâinile servitorilor săi, corăbii și servitori care aveau cunoașterea mării; și au mers cu servitorii lui Solomon la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur și i-au adus împăratului Solomon.

9

¹ Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, a venit la Ierusalim să îl încerce pe Solomon cu întrebări grele, cu o mare suită și cămile care purtau mirodenii și aur din abundență și pietre prețioase; și când a ajuns la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei. ² Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; și nu era nimic ascuns de Solomon pe care el să nu i-l spună. ³ Și când împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon și casa pe care a construit-o, ⁴ Și mâncarea de la masa lui și așezarea servitorilor lui și atenția servitorilor lui și îmbrăcămintea lor, de asemenea pe paharnicii săi și îmbrăcămintea lor, și urcarea prin care se urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea. ⁵ Și ea a spus împăratului: Este adevărat cuvântul

pe care l-am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta; ⁶ Totuși nu am crezut cuvintele lor, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, nu mi s-a spus nici jumătate din măreția înțelepciunii tale, fiindcă întreci faima pe care am auzit-o. ⁷ Ferice de oamenii tăi și ferice de acești servitori ai tăi, care stau continuu înaintea ta și aud înțelepciunea ta. ⁸ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care a găsit plăcere în tine să te pună pe tronul lui, pentru a fi împărat pentru DOMNUL Dumnezeuul tău; deoarece Dumnezeuul tău a iubit pe Israel, pentru a-i întemeia pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat peste ei, să faci judecată și dreptate. ⁹ Și i-a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și din mirodenii o mare abundență și pietre prețioase; și nu erau mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba. ¹⁰ Și de asemenea servitorii lui Hiram și servitorii lui Solomon, care au adus aur din Ofir, au adus lemn de santal și pietre prețioase. ¹¹ Și împăratul a făcut din lemn de santal terase pentru casa DOMNULUI și pentru palatul împăratului și harpe și psalterioane pentru cântăreți; și nu au mai fost văzute astfel de lucruri în țara lui Iuda. ¹² Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, orice a cerut, în afară de ceea ce ea a adus împăratului. Astfel ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei. ¹³ Și greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur, ¹⁴ În afară de ceea ce aduceau negustorii și comercianții. Și toți împărații Arabiei și guvernatorii țării aduceau aur și argint lui Solomon. ¹⁵ Și împăratul Solomon a făcut două

sute de paveze de aur bătut; șase sute de șekeli de aur bătut au intrat într-o pavăză. ¹⁶ Și trei sute de scuturi a făcut din aur bătut; trei sute de șekeli de aur au intrat într-un scut. Și împăratul le-a pus în casa pădurii din Liban. ¹⁷ Mai mult, împăratul a făcut un mare tron din fildeș și l-a placat cu aur pur. ¹⁸ Și erau șase trepte până la tron, cu un sprijin de aur pentru picior, care erau prinse de tron, și rezemători de fiecare parte a locului de ședere și doi lei stând în picioare lângă rezemători; ¹⁹ Și doisprezece lei au stat în picioare acolo pe amândouă părțile, pe cele șase trepte. Nu era ceva asemănător în nicio împărăție. ²⁰ Și toate vasele de băutură ale împăratului Solomon erau din aur și toate vasele casei din pădurea Libanului erau din aur pur, niciunul nu era din argint, deoarece acesta era socotit de nimic în zilele lui Solomon. ²¹ Deoarece corăbiile împăratului mergeau la Tarsis cu servitorii lui Hiram, o dată la fiecare trei ani veneau corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni. ²² Și împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune. ²³ Și toți împărații pământului au căutat prezența lui Solomon, să îi audă înțelepciunea, pe care Dumnezeu a pus-o în inima lui. ²⁴ Iar ei au adus, fiecare om, darul său, vase de argint și vase de aur și îmbrăcăminte, armură și mirodenii, cai și catări, o măsură an de an. ²⁵ Și Solomon avea patru mii de iesle pentru cai și care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a așezat în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim. ²⁶ Și a domnit peste toți împărații, de la râu până la țara filistenilor și la granița Egiptului. ²⁷ Și împăratul a făcut argintul în

Ierusalim ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca sicomorii care sunt în câmpiile joase, din abundență. ²⁸ Și i-au adus lui Solomon cai din Egipt și din toate țările. ²⁹ Și restul faptelor lui Solomon, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului Natan, și în profeția lui Ahia șilonitul, și în viziunile lui Ido, văzătorul despre Ieroboam, fiul lui Nebat? ³⁰ Și Solomon a domnit patruzeci de ani în Ierusalim, peste tot Israelul. ³¹ Și Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

10

¹ Și Roboam a mers la Sihem, căci la Sihem venise tot Israelul să îl facă împărat. ² Și s-a întâmpat, când a auzit aceasta Ieroboam, fiul lui Nebat, care era în Egipt, unde fugise din prezența împăratului Solomon, că Ieroboam s-a întors din Egipt. ³ Și au trimis și l-au chemat. Astfel Ieroboam și tot Israelul au venit și au vorbit lui Roboam, spunând: ⁴ Tatăl tău a făcut jugul nostru apăsător; acum, de aceea, ușurează puțin acest serviciu apăsător al tatălui tău și jugul său greu pe care l-a pus peste noi și îți vom servi. ⁵ Iar el le-a spus: Veniți din nou la mine după trei zile. Și poporul s-a depărtat. ⁶ Și împăratul Roboam a ținut sfat cu bătrânii care au stat în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, în timp ce el încă trăia, spunând: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor? ⁷ Iar ei i-au vorbit, spunând: Dacă ești bun cu acest popor și le vei plăcea și le vei vorbi cuvinte bune, ei vor fi servitorii tăi pentru

totdeauna. ⁸ Dar el a părăsit sfatul pe care bătrânii i l-au dat și a ținut sfat cu tinerii care au crescut cu el, care au stat înaintea lui. ⁹ Și le-a spus: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor, care mi-a vorbit, spunând: Ușurează puțin jugul pe care tatăl tău l-a pus peste noi? ¹⁰ Și tinerii care au fost crescuți cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să răspunzi poporului care ți-a vorbit, zicând: Tatăl tău ne-a făcut jugul greu, dar tu fă-l puțin mai ușor pentru noi; astfel să le spui: Degetul meu mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu. ¹¹ Și acum, dacă tatăl meu a pus un jug greu peste voi, eu voi pune mai mult peste jugul vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. ¹² Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam în a treia zi, precum a cerut împăratul, spunând: Veniți din nou la mine în a treia zi. ¹³ Și împăratul le-a răspuns cu asprime; și împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrânilor, ¹⁴ Și le-a răspuns după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu v-a făcut jugul greu, dar eu voi adăuga la acesta; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. ¹⁵ Astfel împăratul nu a dat ascultare poporului, căci răzvrătirea era de la Dumnezeu, ca să își împlinească DOMNUL cuvântul pe care l-a vorbit prin mâna lui Ahia șilonitul, lui Ieroboam, fiul lui Nebat. ¹⁶ Și când tot Israelul a văzut că împăratul a refuzat să le dea ascultare, poporul a răspuns împăratului, spunând: Ce parte avem noi în David? Și nu avem nicio moștenire în fiul lui Isai; fiecare bărbat la corturile voastre, Israele; și acum, David, vezi-ți de propria ta casă.

Astfel tot Israelul a mers la corturile lor. ¹⁷ Dar cât despre copiii lui Israel care au locuit în cetățile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei. ¹⁸ Atunci împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care era peste taxă; și copiii lui Israel l-au împroșcat cu pietre, încât a murit. Dar împăratul Roboam s-a grăbit să îl i-a în carul său, să fugă la Ierusalim. ¹⁹ Și Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.

11

¹ Și când Roboam a venit la Ierusalim, a strâns din casa lui Iuda și a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de bărbați aleși, care erau războinici, să lupte împotriva lui Israel, ca să aducă împărăția înapoi la Roboam. ² Dar cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând: ³ Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel în Iuda și Beniamin, zicând: ⁴ Astfel spune DOMNUL: Să nu urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri: întoarceți-vă, fiecare om, la casa lui, fiindcă acest lucru este făcut de mine. Și ei au ascultat de cuvintele DOMNULUI, și s-au întors de la a merge împotriva lui Ieroboam. ⁵ Și Roboam a locuit în Ierusalim și a construit cetăți de apărare în Iuda. ⁶ A construit chiar Betleem și Etam și Tecoa, ⁷ Și Bet-Țur și Soco și Adulam, ⁸ Și Gat și Mareșa și Zif, ⁹ Și Adoraim și Lachis și Azeca, ¹⁰ Și Țoreea și Aialon și Hebron, care sunt în Iuda și Beniamin, cetăți întărite. ¹¹ Și a fortificat întăriturile și a pus căpetenii în ele și provizii de mâncare și de untdelemn și vin. ¹² Și în fiecare cetate a pus scuturi și sulite și le-a făcut peste măsură

de tari, având pe Iuda și pe Benjamin de partea sa. ¹³ Și preoții și leviții, care erau în tot Israelul, au venit la el din toate hotarele lor, ¹⁴ Fiindcă leviții și-au părăsit împrejurimile și toate stăpânirile lor și au venit la Iuda și Ierusalim, căci Ieroboam și fiii lui îi alungaseră din îndeplinirea serviciului preoțesc pentru DOMNUL; ¹⁵ Și a rânduit preoți pentru înălțimi și pentru draci și pentru viteii pe care i-a făcut. ¹⁶ Și, după ei, din toate triburile lui Israel, aceia care au pus în inima lor să caute pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, au venit la Ierusalim să sacrifice DOMNULUI Dumnezeuului părinților lor. ¹⁷ Astfel ei au întărit împărăția lui Iuda și au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, trei ani, căci trei ani au umblat în calea lui David și Solomon. ¹⁸ Și Roboam și-a luat pe Mahalat, fiica lui Ierimot, fiul lui David, ca soție, și pe Abihail, fiica lui Eliab, fiul lui Isai, ¹⁹ Care i-a născut copii: pe Ieuș și pe Șemaria și pe Zaham. ²⁰ Și după ea a luat pe Maaca, fiica lui Absalom, care i-a născut pe Abiia și pe Atai și pe Ziza și pe Șelomit. ²¹ Și Roboam a iubit pe Maaca, fiica lui Absalom, mai presus de toate soțiile și concubinele lui (căci a luat optsprezece soții și șaiszeci de concubine; și a născut douăzeci și opt de fii și șaiszeci de fiice). ²² Și Roboam l-a făcut pe Abiia, fiul Maachei, mai marele, să fie conducător între frații lui, căci s-a gândit să îl facă împărat. ²³ Și s-a purtat cu înțelepciune și a împrăștiat pe toți copiii lui prin toate țările lui Iuda și Benjamin, până la fiecare cetate întărită, și le-a dat hrană din abundență. Și a dorit o mulțime de soții.

12

¹ Și s-a întâmplat, când Roboam și-a întemeiat împărăția și s-a întărit, că a părăsit legea DOMNULUI și tot Israelul împreună cu el. ² Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, că Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului, deoarece ei au încălcat legea împotriva DOMNULUI, ³ Cu trei sute de care și șizeci de mii de călăreți; și poporul care a venit cu el din Egipt era fără număr: lubimii, suchiemii și etiopienii. ⁴ Și el a luat cetățile apărute care au aparținut de Iuda și a venit la Ierusalim. ⁵ Atunci a venit profetul Șemaia la Roboam și la prinții lui Iuda, care s-au adunat la Ierusalim din cauza lui Șișac și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: M-ați părăsit și de aceea v-am lăsat și eu în mâna lui Șișac. ⁶ La aceasta prinții lui Israel și împăratul s-au umilit și au spus: DOMNUL este drept. ⁷ Și când DOMNUL a văzut că ei s-au umilit, cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia, spunând: Ei s-au umilit; de aceea nu îi voi nimici, ci le voi dărui puțină eliberare; și furia mea nu va fi turnată peste Ierusalim prin mâna lui Șișac. ⁸ Totuși, vor fi servitorii lui, ca să cunoască lucrarea mea și lucrarea împărățiilor țărilor. ⁹ Astfel Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului și a dus tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului; a luat totul; a dus de asemenea scuturile de aur pe care Solomon le făcuse, ¹⁰ În schimbul cărora împăratul Roboam făcuse scuturi de aramă și le-a încredințat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea intrarea la casa împăratului. ¹¹ Și oricând împăratul intra în casa DOMNULUI, garda venea și le purta, iar apoi

le aducea din nou în camera de gardă. ¹² Și când el s-a umilit, furia DOMNULUI s-a întors de la el, ca să nu îl nimicească cu totul; și de asemenea în Iuda lucrurile au mers bine. ¹³ Astfel împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit, căci Roboam era în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile lui Israel, pentru a-și pune numele acolo. Și numele mamei lui era Naama, o amonită. ¹⁴ Și el a făcut ce este rău, deoarece nu și-a pregătit inima să caute pe DOMNUL. ¹⁵ Și faptele lui Roboam, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului Șemaia și a lui Ido, văzătorul referitor la genealogii? Și au fost războaie între Roboam și Ieroboam continuu. ¹⁶ Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David; și Abiia, fiul său, a domnit în locul lui.

13

¹ În al optsprezecelea an al împăratului Ieroboam a început să domnească Abiia peste Iuda. ² Și a domnit trei ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea. Și a fost război între Abiia și Ieroboam. ³ Și Abiia s-a desfășurat pentru bătălie cu o armată de războinici, patru sute de mii de bărbați aleși; Ieroboam de asemenea s-a desfășurat pentru bătălie împotriva lui cu opt sute de mii de bărbați aleși, războinici viteji. ⁴ Și Abiia s-a ridicat în picioare pe muntele Tamaraim, care este în muntele Efraim, și a spus: Ascultă-mă Ieroboam, tu și tot Israelul; ⁵ Nu ar trebui să știți că DOMNUL Dumnezeuul lui Israel

i-a dat pentru totdeauna împărăția peste Israel lui David, lui și fiilor lui printr-un legământ de sare? ⁶ Totuși Ieroboam, fiul lui Nebat, servitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a răzvrătit împotriva domnului său. ⁷ Și s-au adunat la el bărbați de nimic, copiii lui Belial, și s-au întărit împotriva lui Roboam, fiul lui Solomon, când Roboam era tânăr și fraged la inimă și nu li s-a putut împotrivi. ⁸ Și acum voi credeți că vă împotriviți împărăției DOMNULUI din mâna fiilor lui David; și sunteți o mare mulțime și sunt cu voi viței de aur, pe care Ieroboam vi i-a făcut ca dumnezei. ⁹ Nu ați alungat voi pe preoții DOMNULUI, fiii lui Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți după felul națiunilor altor țări? Astfel încât oricine vine să se consacre cu un taur tânăr și șapte berbeci, poate fi preot al celor care nu sunt dumnezei. ¹⁰ Dar cât despre noi, DOMNUL este Dumnezeul nostru și noi nu l-am părăsit; și preoții, care servesc DOMNULUI, sunt fiii lui Aaron și leviții îndeplinesc serviciul lor: ¹¹ Și ei ard DOMNULUI în fiecare dimineață și în fiecare seară sacrificii arse și tămâie dulce; pâinile punerii înaintea de asemenea le pun ei în ordine pe masa cea pură, și sfeșnicul de aur cu lămpile lui, să ardă în fiecare seară, fiindcă noi păstrăm însărcinarea DOMNULUI Dumnezeul nostru, dar voi l-ați părăsit. ¹² Și, iată, Dumnezeu însuși este cu noi ca și căpetenia noastră și preoții lui cu trâmbițe răsunătoare să sune alarma împotriva voastră. Copii ai lui Israel, nu luptați împotriva DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri, fiindcă nu veți prospera. ¹³ Dar Ieroboam a pus oameni la

pândă să vină din spatele lor, astfel ei erau înaintea lui Iuda și oamenii de la pândă erau în spatele lor. ¹⁴ Și când Iuda s-a uitat înapoi, iată, bătălia era înaintea și înapoi; și au strigat către DOMNUL și preoții au sunat cu trâmbițe. ¹⁵ Atunci bărbații lui Iuda au strigat, și pe când bărbații din Iuda strigau, s-a întâmplat, că Dumnezeu a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul înaintea lui Abiia și Iuda. ¹⁶ Și copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și Dumnezeu i-a dat în mâna lor. ¹⁷ Și Abiia și poporul său i-au ucis cu un mare măcel; astfel au căzut uciși din Israel cinci sute de mii de bărbați aleși. ¹⁸ Astfel copiii lui Israel au fost supuși de acea dată și copiii lui Iuda au învins, deoarece s-au încrezut în DOMNUL Dumnezeuul părinților lor. ¹⁹ Și Abiia l-a urmărit pe Ieroboam și a luat cetăți de la el: Betel cu orașele ei și Ieșana cu orașele ei și Efron cu orașele ei. ²⁰ Și Ieroboam nu a mai avut putere în zilele lui Abiia; și DOMNUL l-a lovit și el a murit. ²¹ Dar Abiia s-a întărit și s-a căsătorit cu paisprezece soții și a născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice. ²² Și restul faptelor lui Abiia și căile lui și spusele lui, sunt scrise în istoria profetului Ido.

14

¹ Astfel Abiia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David; și Asa, fiul său, a domnit în locul său. În zilele lui, țara a fost liniștită zece ani. ² Și Asa a făcut ceea ce era bine și drept în ochii DOMNULUI Dumnezeuul său, ³ Căci a îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile și a spart statuile și a retezat dumbrăvile; ⁴ Și a poruncit lui Iuda să caute pe DOMNUL

Dumnezeul părinților lor și să împlinească legea și porunca. ⁵ De asemenea a îndepărtat înălțimile și idoli din toate cetățile lui Iuda, și împărăția a fost liniștită înaintea lui. ⁶ Și a construit cetăți întărite în Iuda, căci țara avea odihnă și nu a avut război în acei ani, căci DOMNUL îi dăduse odihnă. ⁷ De aceea el a spus lui Iuda: Să construim aceste cetăți și să facem în jurul lor ziduri și turnuri, porți și drumi, cât timp țara este încă înaintea noastră, pentru că noi am căutat pe Dumnezeul nostru, l-am căutat și el ne-a dat odihnă de fiecare parte. Astfel au construit și au prosperat. ⁸ Și Asa a avut o armată care purta paveze și sulite, din Iuda, trei sute de mii, și din Beniamin, cei care purtau scuturi și trăgeau cu arcul, două sute optzeci de mii, toți aceștia erau războinici viteji. ⁹ Și a ieșit împotriva lor Zerah etiopianul, cu o oștire de o mie de mii și trei sute de care; și au venit la Mareșa. ¹⁰ Atunci Asa a ieșit împotriva lui și s-a desfășurat pentru bătălie în valea din Zefata, la Mareșa. ¹¹ Și Asa a strigat către DOMNUL Dumnezeul său și a spus: DOAMNE, nu este nimic pentru tine să ajuți, fie cu mulți, fie cu cei fără putere; ajută-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, fiindcă ne încredem în tine și în numele tău mergem noi împotriva acestei mulțimi. DOAMNE, tu ești Dumnezeul nostru, nu lăsa pe om să învingă împotriva ta. ¹² Astfel DOMNUL a lovit pe etiopieni înaintea lui Asa și înaintea lui Iuda, și etiopienii au fugit. ¹³ Și Asa și poporul care era cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre etiopieni au fost doborâți, încât nu și-au mai recăpătat puterea, fiindcă au fost nimiciți înaintea DOMNULUI și înaintea oștirii sale; iar ei au dus

multă pradă. ¹⁴ Și au lovit toate cetățile din jurul Gherarului, fiindcă frica de DOMNUL a venit peste ei; și au prădat toate cetățile, căci era foarte multă pradă în ele. ¹⁵ Au lovit de asemenea corturile vitelor și au dus oi și cămile din abundență și s-au întors la Ierusalim.

15

¹ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded; ² Și el a ieșit să îl întâmpine pe Asa și i-a spus: Ascultați-mă, Asa și tot Iuda și Beniamin! DOMNUL este cu voi, cât timp sunteți cu el; și dacă îl căutați, el va fi găsit de voi; dar dacă îl părăsiți, el vă va părăsi. ³ Și pentru o lungă perioadă, Israel a fost fără adevăratul Dumnezeu și fără un preot învățător și fără lege. ⁴ Dar când ei, în necazul lor, s-au întors către DOMNUL Dumnezeu lui Israel și l-au căutat, el a fost găsit de ei. ⁵ Și în acele timpuri nu era pace cu cel care ieșea, nici cu cel care intra, ci mari chinuri erau peste toți locuitorii țărilor. ⁶ Și națiune era distrusă de națiune și cetate de cetate, fiindcă Dumnezeu îi chinuia cu toată restriștea. ⁷ Fiți tari de aceea și nu lăsați mâinile voastre să slăbească, pentru că munca voastră va fi răsplătită. ⁸ Și când Asa a auzit aceste cuvinte și profetia profetului Oded, a prins curaj și a înlăturat idolii scârboși din toată țara lui Iuda și Beniamin și din cetățile pe care le luase de la muntele Efraim și a înnoit altarul DOMNULUI, care era înaintea porticului DOMNULUI. ⁹ Și a strâns pe tot Iuda și pe Beniamin și pe străinii care erau cu ei din Efraim și din Manase și din Simeon, căci au trecut din abundență la el din Israel, când au văzut că DOMNUL Dumnezeuul

lui era cu el. ¹⁰ Astfel s-au adunat la Ierusalim în luna a treia, în al cincisprezecelea an al domniei lui Asa. ¹¹ Și au sacrificat DOMNULUI în acea zi din prada pe care au adus-o: șapte sute de boi și șapte mii de oi. ¹² Și au intrat în legământ să caute pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, ¹³ Și oricine nu va voi să caute pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel să fie dat la moarte, fie mare, fie mic, fie bărbat, fie femeie. ¹⁴ Și au jurat DOMNULUI cu voce tare și cu strigăt și cu trâmbițe și corni. ¹⁵ Și tot Iuda s-a bucurat la jurământ, fiindcă juraseră cu toată inima lor și l-au căutat cu întreaga lor dorință; și el a fost găsit de ei și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur. ¹⁶ Și de asemenea referitor la Maaca, mama împăratului Asa, el a îndepărtat-o de a fi împărăteasă, deoarece ea își făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a tăiat în bucăți idolul și l-a călcat în picioare și l-a ars la pârâul Chedronului. ¹⁷ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate din Israel, cu toate acestea inima lui Asa a fost desăvârșită în toate zilele lui. ¹⁸ Și el a adus în casa lui Dumnezeu lucrurile pe care tatăl său le-a dedicat și pe care el însuși le dedicase, argint și aur și vase. ¹⁹ Și nu a mai fost război până în al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16

¹ În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baașa, împăratul lui Israel, s-a ridicat împotriva lui Iuda și a construit Rama, pentru a nu lăsa pe nimeni să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda. ² Atunci Asa a adus argint și aur din tezaurile casei DOMNULUI și din casa împăratului și i-a

trimis lui Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc, spunând: ³ Să fie alianță între mine și tine, precum a fost între tatăl meu și tatăl tău; iată, ți-am trimis argint și aur; du-te, rupe înțelegerea cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de mine. ⁴ Și Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis căpeteniile armatelor lui împotriva cetăților lui Israel; și au lovit Iion și Dan și Abel-Maim și toate cetățile de provizii din Neftali. ⁵ Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că a oprit construirea Ramei și a încetat munca lui. ⁶ Atunci împăratul Asa a luat pe tot Iuda și au dus pietrele din Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construia; și a construit cu acestea, Gheba și Mițpa. ⁷ Și în acel timp, Hanani, văzătorul, a venit la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a spus: Deoarece te-ai bizuit pe împăratul Siriei și nu te-ai bizuit pe DOMNUL Dumnezeuul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâna ta. ⁸ Nu au fost etiopienii și lubimii o oaste uriașă, cu foarte multe care și călăreți? Totuși, pentru că te-ai bizuit pe DOMNUL, el i-a dat în mâna ta. ⁹ Fiindcă ochii DOMNULUI aleargă încoace și încolo pe tot pământul, pentru a se arăta puternic de partea celor a căror inimă este desăvârșită spre el. În aceasta te-ai purtat prostește, de aceea de acum înainte vei avea războaie. ¹⁰ Atunci Asa s-a înfuriat pe văzător și l-a pus în casa butucilor, fiindcă era înfuriat pe el din cauza acestui lucru. Și Asa a oprimat câțiva oameni în același timp. ¹¹ Și, iată, faptele lui Asa, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel. ¹² Și Asa, în al treizeci și nouălea an al domniei lui,

a fost bolnav de picioare, până când boala lui a fost peste măsură de mare, totuși în boala lui nu a căutat pe DOMNUL, ci pe medici. ¹³ Și Asa a adormit cu părinții lui și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui. ¹⁴ Și l-au îngropat în propriile lui morminte, pe care și le făcuse în cetatea lui David, și l-au pus în patul umplut cu arome dulci și diverse feluri de mirodenii, pregătite prin arta parfumerului; și ei au făcut o mare ardere pentru el.

17

¹ Și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său și s-a întărit împotriva lui Israel. ² Și a pus trupe în toate cetățile întărite din Iuda și a pus garnizoane în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe care Asa, tatăl său, le luase. ³ Și DOMNUL a fost cu Iosafat, deoarece a umblat în căile dintâi ale tatălui său, David, și nu a căutat pe Baali, ⁴ Ci l-a căutat pe DOMNUL Dumnezeuul tatălui său și a umblat în poruncile lui și nu după faptele lui Israel. ⁵ De aceea DOMNUL a întemeiat împărăția în mâna lui și tot Iuda a adus lui Iosafat daruri; și el a avut bogății și onoare din abundență. ⁶ Și inima lui a fost înălțată în căile DOMNULUI; mai mult, a îndepărtat înălțimile și dumbrăvile din Iuda. ⁷ De asemenea, în al treilea an al domniei lui, a trimis după prinții săi: Ben-Hail și Obadia și Zaharia și Natanael și Micaia, pentru a învăța poporul în cetățile lui Iuda. ⁸ Și cu ei a trimis leviți: pe Șemaia și pe Netania și pe Zebadia și pe Asael și pe Șemiramot și pe Ionatan și pe Adonia și pe Tobia și pe Tob-Adonia, leviții; și cu ei pe Elișama și pe

Ioram, preoții. ⁹ Și ei au învățat poporul în Iuda și au avut cartea legii DOMNULUI cu ei și au mers prin toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul. ¹⁰ Și frica DOMNULUI a căzut peste toate împărățiile țărilor în jurul lui Iuda, astfel încât nu au făcut război împotriva lui Iosafat. ¹¹ De asemenea câțiva dintre filistenii au adus lui Iosafat daruri și tribut de argint; și arabii i-au adus turme, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi. ¹² Și Iosafat s-a înălțat mult peste măsură; și a construit cetățui în Iuda și cetăți de provizii. ¹³ Și a avut multe afaceri în cetățile lui Iuda; și bărbații de război, războinicii viteji, erau în Ierusalim. ¹⁴ Și acesta este numărul lor, conform casei părinților lor: Din Iuda, căpeteniile peste mii: Adna, mai marele, și cu el războinici viteji, trei sute de mii. ¹⁵ Și lângă el era căpetenia Iohanana și cu el două sute optzeci de mii. ¹⁶ Și lângă el era Amasia, fiul lui Zicri, care de bunăvoie s-a oferit DOMNULUI; și cu el două sute de mii de războinici viteji. ¹⁷ Și din Beniamin: Eliada, un războinic viteaz, și cu el bărbați înarmați cu arc și scut, două sute de mii. ¹⁸ Și lângă el era Iozabad și cu el o sută optzeci de mii, gata pregătiți pentru război. ¹⁹ Aceștia au servit împăratului, în afară de aceia pe care împăratul i-a pus în cetățile întărite prin tot Iuda.

18

¹ Și Iosafat a avut bogății și onoare din abundență și s-a încuscrit cu Ahab. ² Și după un anumit număr de ani, a coborât la Ahab, în Samaria. Și Ahab a înjunghiat oi și boi din abundență pentru el și pentru poporul care era cu el și l-a convins să

se urce cu el la Ramot-Galaad. ³ Și Ahab, împăratul lui Israel, i-a spus lui Iosafat, împăratul lui Iuda: Voiești să mergi cu mine la Ramot-Galaad? Și el i-a răspuns: Eu sunt precum ești tu și poporul meu ca poporul tău; și vom fi cu tine în război. ⁴ Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Cercetează, te rog, din cuvântul DOMNULUI astăzi. ⁵ De aceea împăratul lui Israel a adunat patru sute dintre profeți și le-a spus: Să mergem la Ramot-Galaad în bătălie, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te, fiindcă Dumnezeu îl va da în mâna împăratului. ⁶ Dar Iosafat a spus: Nu este aici un alt profet al DOMNULUI, ca să cercetăm de la el? ⁷ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Mai este un om, prin care am putea cerceta de la DOMNUL, dar îl urăsc, fiindcă niciodată nu îmi profetește bine, ci întotdeauna rău: acesta este Micaia, fiul lui Imla. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel. ⁸ Și împăratul lui Israel a chemat pe unul dintre ofițerii lui și a spus: Adu repede pe Micaia, fiul lui Imla. ⁹ Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul lui, îmbrăcați în robele lor, și au șezut într-un loc deschis, la intrarea porții Samariei; și toți profeții profeteau înaintea lor. ¹⁰ Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea tu vei împunge Siria până vor fi nimiciti. ¹¹ Și toți profeții au profetit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, fiindcă DOMNUL îl va da în mâna împăratului. ¹² Și mesagerul care a mers să cheme pe Micaia i-a spus, zicând: Iată, cuvintele profeților vestesc bine împăratului o singură

înțelegere; să fie cuvântul tău de aceea, te rog, ca al unuia dintre ei și vorbește de bine. ¹³ Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește, ceea ce îmi spune Dumnezeuul meu, voi vorbi aceea, negreșit. ¹⁴ Și când a venit la împărat, împăratul i-a spus: Micaia, să mergem la Ramot-Galaad la bătălie, sau să aștept? Și el a spus: Urcați-vă și prosperați și ei vor fi dați în mâna voastră. ¹⁵ Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur să îmi spui doar adevărul în numele DOMNULUI? ¹⁶ Atunci el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe munți, ca oi care nu au păstor, și DOMNUL a spus: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace. ¹⁷ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am spus că nu îmi va profeți bine, ci rău? ¹⁸ Din nou el a spus: De aceea ascultă cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul lui și toată oștirea cerului stând în picioare la dreapta lui și la stânga lui. ¹⁹ Și DOMNUL a spus: Cine va ademeni pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul a vorbit spunând în acest fel și un altul spunând altfel. ²⁰ Atunci a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a spus: Eu îl voi ademeni. Și DOMNUL i-a spus: Cu ce? ²¹ Și el a spus: Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților lui. Și DOMNUL a spus: Tu îl vei ademeni și vei învinge de asemenea; ieși și fă astfel. ²² Și acum, iată, DOMNUL a pus un duh mincinos în gura acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău împotriva ta. ²³ Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a ieșit Duhul

DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție? ²⁴ Și Micaia a spus: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru să te ascunzi. ²⁵ Atunci împăratul lui Israel a spus: Luați-l pe Micaia și duceți-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului; ²⁶ Și spuneți: Astfel spune împăratul: Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinurii și cu apa chinurii, până când mă voi întoarce în pace. ²⁷ Și Micaia a spus: Dacă te vei întoarce negreșit în pace, atunci DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și a spus: Dați ascultare, voi, tot poporul. ²⁸ Astfel împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad. ²⁹ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Îmi voi schimba hainele ca să nu fiu recunoscut și voi merge la bătălie, dar tu îmbracă robele tale. Astfel împăratul lui Israel și-a schimbat hainele ca să nu fie recunoscut și amândoi au mers la bătălie. ³⁰ Și împăratul Asiriei poruncise căpeteniilor carelor care erau cu el, spunând: Nu vă luptați cu mici sau mari, în afară de împăratul lui Israel. ³¹ Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Este împăratul lui Israel. De aceea l-au încercuit să se lupte, dar Iosafat a strigat și DOMNUL l-a ajutat; și Dumnezeu i-a ademenit să se depărteze de el. ³² Fiindcă s-a întâmplat, atunci când căpeteniile carelor și-au dat seama că nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l mai urmări. ³³ Și un anumit om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii, de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna, ca să

mă scoți afară din oaste, căci sunt rănit. ³⁴ Și bătălia a crescut în acea zi, totuși împăratul lui Israel a stat drept în carul său împotriva sirienilor până seara; iar pe la apusul soarelui a murit.

19

¹ Și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors la casa lui, în pace, în Ierusalim. ² Și Iehu, fiul lui Hanani, văzătorul, a ieșit să îl întâmpine și a spus împăratului Iosafat: Este drept să ajuți pe cei neevlavioși și să îi iubești pe cei care urăsc pe DOMNUL? De aceea este furie peste tine dinaintea DOMNULUI. ³ Totuși s-au găsit lucruri bune în tine, în aceea că ai îndepărtat dumbrăvile din țară și ți-ai pregătit inima să cauți pe Dumnezeu. ⁴ Și Iosafat a locuit la Ierusalim și a ieșit din nou prin poporul de la Beer-Șeba la muntele Efraim și i-a adus înapoi la DOMNUL Dumnezeuul părinților lor. ⁵ Și a așezat judecători în țară prin toate cetățile întărite din Iuda, cetate de cetate, ⁶ Și a spus judecătorilor: Luați seama ce faceți, fiindcă nu judecați pentru om, ci pentru DOMNUL, care este cu voi în judecată. ⁷ De aceea acum, să fie frica de DOMNUL peste voi; luați seama și faceți aceasta, căci nu este nelegiuire cu DOMNUL Dumnezeuul nostru, nici căutare la fața omului, nici primire de daruri. ⁸ Mai mult, Iosafat a așezat în Ierusalim dintre leviți și preoți și dintre mai marii părinților lui Israel, pentru judecata DOMNULUI și pentru certe, când s-au întors la Ierusalim. ⁹ Și le-a poruncit, spunând: Astfel să faceți în frică de DOMNUL, cu credincioșie și cu o inimă desăvârșită. ¹⁰ Și orice cauză va veni la voi dintre frații voștri care locuiesc în cetățile lor,

între sânge și sânge, între lege și poruncă, statute și judecăți, să îi avertizați să nu încalce legea împotriva DOMNULUI și astfel furie să vină peste voi și peste frații voștri; faceți aceasta și nu veți încălca legea. ¹¹ Și, iată, Amaria, mai marele preot, este peste voi în toate treburile DOMNULUI; și Zebadia, fiul lui Ismael, conducătorul casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului; de asemenea leviții vor fi administratori pentru voi. Purtați-vă curajos și DOMNUL va fi cu cel bun.

20

¹ Și s-a întâmplat de asemenea după aceasta, că au venit copiii lui Moab și copiii lui Amon și cu ei alții în afară de amoniți, împotriva lui Iosafat, la bătălie. ² Atunci au venit câțiva care i-au spus lui Iosafat, zicând: Vine o mare mulțime împotriva ta, de dincolo de mare, de partea aceasta a Siriei; și, iată, ei sunt în Hațaon-Tamar, care este En-Ghedî. ³ Și Iosafat s-a temut și s-a pus să caute pe DOMNUL și a proclamat un post prin tot Iuda. ⁴ Și Iuda s-a strâns împreună să ceară ajutor de la DOMNUL, din toate cetățile lui Iuda au venit să caute pe DOMNUL. ⁵ Și Iosafat a stat în picioare în adunarea lui Iuda și Ierusalim, în casa DOMNULUI, înaintea curții noi, ⁶ Și a spus: DOAMNE Dumnezeul părinților noștri, nu ești tu Dumnezeu în cer? Și nu domnești peste toate împărățiile păgânilor? Și nu este în mâna ta putere și tărie, astfel încât nimeni nu este în stare să ți se împotrivescă? ⁷ Nu ești tu Dumnezeul nostru, care ai alungat pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului tău, Israel, și ai dat-o seminței lui Avraam, prietenul tău, pentru

totdeauna? ⁸ Și au locuit în ea și ți-au construit în ea un sanctuar pentru numele tău, spunând: ⁹ Când răul vine peste noi, ca sabia, judecata sau ciurma sau foametea, dacă noi stăm înaintea acestei case și în prezența ta (fiindcă numele tău este în această casă) și strigăm către tine în nenorocirea noastră, atunci tu vei asculta și vei ajuta. ¹⁰ Și acum, iată, copiii lui Amon și ai lui Moab și ai celor din muntele Seir, împotriva cărora nu ai lăsat pe Israel să lupte când au ieșit din țara Egiptului, ci s-au abătut de la ei și nu i-au nimicit; ¹¹ Iată, spun, cum ne răsplătesc, să vină și să ne arunce din stăpânirea ta, pe care ne-ai dat-o să o moștenim. ¹² O Dumnezeul nostru, nu îi vei judeca? Fiindcă nu avem putere împotriva acestei mari cete care vine împotriva noastră; nici nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt la tine. ¹³ Și tot Iuda a stat în picioare înaintea DOMNULUI, cu micuții lor, soțiile lor și copiii lor. ¹⁴ Atunci a venit Duhul DOMNULUI în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf; ¹⁵ Și el a spus: Dați ascultare, tot Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului și tu, împărate Iosafat. Astfel vă spune DOMNUL: Nu vă înfricoșați, nici nu vă descurajați din cauza acestei mari mulțimi, fiindcă bătălia nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. ¹⁶ Mâine să coborâți împotriva lor; iată, ei urcă urcușul din Țiț; și îi veți găsi la capătul pârâului, înaintea pustiului lui Ieruel. ¹⁷ Nu va fi nevoie să luptați în această bătălie; așezați-vă, stați liniștiți și vedeți salvarea DOMNULUI pe care v-o va da; O, Iuda și Ierusalim, nu vă temeți, nici nu vă descurajați; mâine ieșiți

împotriva lor, fiindcă DOMNUL va fi cu voi. ¹⁸ Și Iosafat și-a plecat capul cu fața la pământ; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea DOMNULUI, închinându-se DOMNULUI. ¹⁹ Și leviții, dintre copiii chehatiților și dintre copiii coreiților, au stat în picioare să laude pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel cu voce tare. ²⁰ Și s-au ridicat devreme dimineața și au ieșit în pustiul din Tecoa; și cum au ieșit, Iosafat a stat în picioare și a spus: Ascultați-mă, Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului; Credeți în DOMNUL Dumnezeu vostru, astfel veți fi voi întemeiați; credeți pe profetii lui, astfel veți prospera. ²¹ Și după ce s-a sfătuit cu poporul, a rânduit cântăreți DOMNULUI și pe cei care să laude frumusețea sfințeniei; și pe când ieșeau înaintea armatei, spuneau: Lăudați pe DOMNUL, fiindcă mila lui dănuiește pentru totdeauna. ²² Și când au început să cânte și să laude, DOMNUL a pus pânze împotriva copiilor lui Amon, lui Moab și a celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda; și au fost loviți. ²³ Căci copiii lui Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor muntelui Seir, să îiucidă și să îi nimicească în întregime; și când au terminat cu locuitorii din Seir, fiecare a ajutat pentru a nimici pe altul. ²⁴ Și când Iuda a venit spre turnul de veghe în pustiu, s-au uitat la mulțime și, iată, ei erau trupuri moarte căzute la pământ și nimeni nu a scăpat. ²⁵ Și când Iosafat și poporul său au venit să ia prada de la ei, au găsit printre ei din abundență, deopotrivă bogății la trupurile moarte și bijuterii prețioase, pe care le-au smuls de pe ei, mai mult decât puteau duce și au fost trei zile în

strângerea prăzii, atât era de multă. ²⁶ Și în a patra zi s-au adunat în valea lui Beraca, pentru că acolo au binecuvântat pe DOMNUL, de aceea numele aceluia loc este chemat: Valea lui Beraca, până în această zi. ²⁷ Apoi s-au întors, fiecare om din Iuda și Ierusalim și Iosafat în fruntea lor, să meargă din nou la Ierusalim cu bucurie, fiindcă DOMNUL îi făcuse să se bucure de dușmanii lor. ²⁸ Și au venit la Ierusalim cu psalterioane și harpe și trâmbițe până la casa DOMNULUI. ²⁹ Și frica de DOMNUL era în toate împărățiile acestor țări, când au auzit că DOMNUL a luptat împotriva dușmanilor lui Israel. ³⁰ Astfel împărăția lui Iosafat era liniștită, pentru că Dumnezeuul lui i-a dat odihnă de jur împrejur. ³¹ Și Iosafat a domnit peste Iuda și era în vârstă de treizeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Azuba, fiica lui Șilhi. ³² Și a umblat în calea lui Asa, tatăl său, și nu s-a depărtat de ea, făcând ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI. ³³ Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate, căci poporul încă nu și-a îndreptat inima către Dumnezeuul părinților lor. ³⁴ Și restul faptelor lui Iosafat, cele dintâi și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea lui Iehu, fiul lui Hanani, care este menționat în cartea împăraților lui Israel. ³⁵ Și, după aceasta, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a alăturat lui Ahazia, împăratul lui Israel, care s-a purtat foarte stricat; ³⁶ Și s-a alăturat lui pentru a face corăbii ca să meargă la Tarsis; și au făcut corăbiile în Ețion-Gheber. ³⁷ Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a profețit împotriva lui Iosafat, spunând: Deoarece te-ai alăturat lui Ahazia, DOMNUL a frânt

lucrările tale. Și corăbiile au fost frânte, încât nu au fost în stare să meargă la Tarsis.

21

¹ Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și Ioram, fiul său, a domnit în locul său. ² Și a avut frați, pe fiii lui Iosafat: Azaria și Iehiel și Zaharia și Azaria și Mihail și Șefatia, toți aceștia au fost fiii lui Iosafat, împăratul lui Israel. ³ Și tatăl lor le-a dat daruri mari de argint și de aur și de lucruri prețioase, cu cetăți întărite în Iuda, dar împărăția i-a dat-o lui Ioram, deoarece el era întâiul născut. ⁴ Și când Ioram a fost înălțat la împărăția tatălui său, el s-a întărit și a ucis pe toți frații săi cu sabia și de asemenea pe câțiva dintre prinții lui Israel. ⁵ Ioram era în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit opt ani în Ierusalim. ⁶ Și a umblat în calea împăraților lui Israel, cum a făcut casa lui Ahab, căci o avea pe fiica lui Ahab de soție; și a lucrat ceea ce era rău în ochii DOMNULUI. ⁷ Totuși DOMNUL a refuzat să distrugă casa lui David, din cauza legământului pe care l-a făcut cu David și precum a promis să dea o lumină lui și fiilor lui pentru totdeauna. ⁸ În zilele lui, edomiții s-au răzvrătit de sub stăpânirea lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei. ⁹ Atunci Ioram a ieșit cu prinții săi și toate carele lui cu el; și s-a ridicat noaptea și a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor. ¹⁰ Astfel edomiții s-au răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în această zi. În același timp de asemenea Libna s-a răzvrătit de sub mâna lui, pentru că el a părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul

părinților săi. ¹¹ Mai mult, a făcut înălțimi în munții lui Iuda și a făcut pe locuitorii Ierusalimului să curvească și a constrâns și pe Iuda să facă la fel. ¹² Și a venit o scriere la el de la profetul Ilie, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui David, tatăl tău: Pentru că nu ai umblat în căile lui Iosafat, tatăl tău, nici în căile lui Asa, împăratul lui Iuda, ¹³ Ci ai umblat în calea împăraților lui Israel și ai făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să curvească după curviile casei lui Ahab; și de asemenea ai ucis pe frații tăi din casa tatălui tău, care erau mai buni decât tine, ¹⁴ Iată, cu o mare plagă va lovi DOMNUL poporul tău și copiii tăi și soțiile tale și toate bunurile tale; ¹⁵ Și tu vei cădea în boală cumplită, o boală de măruntaie, până când, din cauza bolii, măruntaiele tale vor cădea zi de zi. ¹⁶ Mai mult, DOMNUL a stârnit împotriva lui Ioram, duhul filistenilor și al arabilor, care erau aproape de etiopieni; ¹⁷ Și s-au urcat în Iuda și au năvălit în ea și au dus toată averea care s-a găsit în casa împăratului și pe fiii lui de asemenea și pe soțiile lui, astfel încât nu i-a fost lăsat niciun fiu, în afară de Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi. ¹⁸ Și, după toate acestea, DOMNUL l-a lovit în măruntaiele lui cu o boală fără vindecare. ¹⁹ Și s-a întâmplat că, după un timp, la sfârșitul a doi ani, măruntaiele lui au căzut din cauza bolii lui, astfel a murit de boli cumplite. Și poporul său nu a făcut ardere pentru el, ca arderea pentru părinții lui. ²⁰ A fost în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim opt ani și a plecat fără să fie dorit. Totuși l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormântul împăraților.

22

¹ Și locuitorii Ierusalimului l-au făcut pe Ahazia, cel mai tânăr fiu al său, împărat în locul său, fiindcă ceata care a venit cu arabii în tabără au ucis pe toți cei mai în vârstă. Astfel a domnit Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda. ² Ahazia a fost în vârstă de patruzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit un an în Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri. ³ El de asemenea a umblat în căile casei lui Ahab, fiindcă mama lui i-a dat sfat să facă rău. ⁴ De aceea, a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI precum a făcut casa lui Ahab, fiindcă ei i-au dat sfat după moartea tatălui său, spre nimicirea lui. ⁵ A umblat de asemenea după sfatul lor și a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, să se războiască împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot-Galaad, și sirienii l-au lovit pe Ioram. ⁶ Și s-a întors să fie vindecat în Izreel din cauza rănilor care i-au fost făcute la Rama, când a luptat cu Hazael, împăratul Siriei. Și Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav. ⁷ Și nimicirea lui Ahazia, venind la Ioram, era de la Dumnezeu, deoarece când a venit, a ieșit cu Ioram împotriva lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care DOMNUL l-a uns pentru a stârpi casa lui Ahab. ⁸ Și s-a întâmplat, pe când Iehu făcea judecată asupra casei lui Ahab și a găsit pe prinții lui Iuda și pe fiii fraților lui Ahazia, care au servit lui Ahazia, că i-a ucis. ⁹ Și a căutat pe Ahazia și l-au prins (pentru că era ascuns în Samaria) și l-au adus la Iehu; și după ce l-au ucis, l-au îngropat, deoarece, au spus ei, este

fiul lui Iosafat, care a căutat pe DOMNUL cu toată inima lui. Astfel casa lui Ahazia nu a mai avut putere să țină împărăția. ¹⁰ Dar când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei era mort, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească din casa lui Iuda. ¹¹ Dar Ioșabeat, fiica împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a luat pe furiș dintre fiii împăratului care au fost uciși și l-a pus pe el și pe dădaca lui într-o cameră de dormit. Astfel Ioșabeat, fiica împăratului Ioram, soția preotului Iehoiada (căci era sora lui Ahazia) l-a ascuns de Atalia, astfel că ea nu l-a ucis. ¹² Și el a fost cu ei ascuns în casa lui Dumnezeu, șase ani; și Atalia a domnit peste țară.

23

¹ Și în al șaptelea an, Iehoiada s-a întărit și a luat pe căpeteniile peste sute, pe Azaria, fiul lui Ieroham, și pe Ismael, fiul lui Iohanah, și pe Azaria, fiul lui Obed, și pe Maaseia, fiul lui Adaia, și pe Elișafat, fiul lui Zicri, în legământ cu el. ² Și au străbătut Iuda și au adunat pe leviții din toate cetățile lui Iuda și pe mai marii părinților lui Israel și au venit la Ierusalim. ³ Și toată adunarea a făcut un legământ cu împăratul în casa lui Dumnezeu. Și le-a spus: Iată, fiul împăratului va domni, precum DOMNUL a spus despre fiii lui David. ⁴ Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime dintre voi, care intră în sabbat, dintre preoți și dintre leviți, să fie portari la uși; ⁵ Și o treime să fie la casa împăratului; și o treime la poarta temeliei; și tot poporul să fie în curțile casei DOMNULUI. ⁶ Dar să nu lăsați pe nimeni să intre în casa DOMNULUI, în

afară de preoți și de cei dintre leviți care servesc; ei să intre, fiindcă sunt sfinți; dar tot poporul să păzească cele de păzit ale DOMNULUI. ⁷ Și leviții să înconjoare pe împărat de jur împrejur, fiecare om cu armele lui în mână; și oricine altcineva intră în casă, să fie dat la moarte; dar voi să fiți cu împăratul când intră și când iese. ⁸ Astfel leviții și tot Iuda au făcut conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le-a poruncit și fiecare a luat pe oamenii lui care trebuiau să intre în sabat, cu cei care trebuiau să iasă în sabat, fiindcă preotul Iehoiada nu a dat drumul rândurilor. ⁹ Mai mult, preotul Iehoiada a dat căpeteniilor peste sute, sulite și paveze și scuturi, care au fost ale împăratului David, care erau în casa lui Dumnezeu. ¹⁰ Și a pus tot poporul, fiecare om având arma lui în mână, din partea dreaptă a templului la partea stângă a templului, de-a lungul altarului și al templului, de jur împrejurul împăratului. ¹¹ Atunci au scos pe fiul împăratului și i-au pus coroana și i-au dat mărturia și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii lui l-au uns și au spus: Trăiască împăratul! ¹² Și când Atalia a auzit zgomotul poporului alergând și laudând pe împărat, a venit la popor în casa DOMNULUI; ¹³ Și s-a uitat și, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlpul lui, la intrare, și prinții și trâmbițele erau lângă împărat; și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe, de asemenea cântăreții cu instrumente de muzică și cei care învățau pe alții să cânte laudă. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a spus: Trădare! Trădare! ¹⁴ Și preotul Iehoiada a adus căpeteniile peste sute care erau puși peste oaste și le-a spus: Scoateți-o

afară dintre rânduri, și oricine o urmează, să fie ucis cu sabia. Fiindcă preotul a spus: Nu o ucideți în casa DOMNULUI. ¹⁵ Astfel au pus mâinile pe ea și când ea a ajuns la intrarea Porții Calului, lângă casa împăratului, au ucis-o acolo. ¹⁶ Și Iehoiada a făcut un legământ între el și tot poporul și împărat, că vor fi poporul DOMNULUI. ¹⁷ Atunci tot poporul a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o și i-au spart în bucăți altarele și idolii și au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor. ¹⁸ De asemenea Iehoiada a rânduit serviciile casei DOMNULUI în mâna preoților, leviții, pe care David i-a împărțit în casa DOMNULUI, să aducă ofrande arse DOMNULUI, precum este scris în legea lui Moise, cu bucurie și cu cântare, după rânduiala lui David. ¹⁹ Și a pus portarii la porțile casei DOMNULUI, ca nimic ce era necurat în orice lucru, să nu intre. ²⁰ Și a luat pe căpeteniile peste sute și pe nobili și pe guvernatorii poporului și pe tot poporul țării și a coborât pe împărat din casa DOMNULUI; și au venit prin Poarta Înaltă în casa împăratului și l-au pus pe împărat pe tronul împărăției. ²¹ Și după ce au ucis pe Atalia cu sabia, tot poporul țării s-a bucurat și cetatea a fost liniștită.

24

¹ Ioas a fost în vârstă de șapte ani când a început să domnească și a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui a fost Ţibia, din Beer-Şeba. ² Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI toate zilele vieții preotului Iehoiada. ³ Și Iehoiada i-a luat două soții și el a născut fii și fiice. ⁴ Și s-a întâmplat după

aceasta, că Ioas a vrut să repare casa DOMNULUI. ⁵ Și a adunat pe preoți și pe leviți și le-a spus: Ieșiți la cetățile lui Iuda și adunați din tot Israelul, bani pentru a repara casa Dumnezeului vostru din an în an, grăbiți-vă în acest lucru. Totuși leviții nu s-au grăbit în aceasta. ⁶ Și împăratul a chemat pe Iehoiada, mai marele preot, și i-a spus: De ce nu ai cerut de la leviți să aducă din Iuda și din Ierusalim darea, conform poruncii lui Moise, servitorul DOMNULUI și a adunării lui Israel, pentru tabernacolul mărturiei? ⁷ Fiindcă fiii lui Atalia, acea femeie stricată, au spart casa lui Dumnezeu și de asemenea toate lucrurile dedicate casei DOMNULUI le-au întrebuințat pentru Baali. ⁸ Și la porunca împăratului au făcut o ladă și au pus-o afară, la poarta casei DOMNULUI. ⁹ Și au făcut o proclamație prin Iuda și Ierusalim, să aducă DOMNULUI darea pe care Moise, servitorul lui Dumnezeu, a pus-o peste Israel, în pustiu. ¹⁰ Și toți prinții și tot poporul s-a bucurat și au adus și au aruncat în ladă până s-a umplut. ¹¹ Și s-a întâmplat, când lada a fost adusă în visteria împăratului prin mâna leviților și când au văzut că acolo erau mulți bani, că scribul împăratului și ofițerul marelui preot au venit și au golit lada și au luat-o și au dus-o din nou la locul ei. Astfel au făcut ei zi de zi și au adunat mulți bani din abundență. ¹² Și împăratul și Iehoiada i-au dat celor care făceau lucrarea serviciului casei DOMNULUI și au angajat zidari și tâmplari să repare casa DOMNULUI și de asemenea celor care au lucrat cu fier și aramă să repare casa DOMNULUI. ¹³ Astfel lucrătorii au lucrat și lucrarea a fost desăvârșită de ei și au pus casa

lui Dumnezeu în ordine și au întărit-o. ¹⁴ Și după ce au terminat-o, au adus înaintea împăratului și a lui Iehoiada restul de bani, din care s-au făcut vase pentru casa DOMNULUI, vase pentru servire și pentru a oferi în întregime și linguri și vase de aur și argint. Și au adus continuu ofrande arse în casa DOMNULUI, în toate zilele lui Iehoiada. ¹⁵ Dar Iehoiada a îmbătrânit și a fost plin de zile când a murit; era în vârstă de o sută treizeci de ani când a murit. ¹⁶ Și l-au îngropat în cetatea lui David, printre împărați, deoarece făcuse bine în Israel, deopotrivă spre Dumnezeu și spre casa lui. ¹⁷ Și, după moartea lui Iehoiada, au venit prinții lui Iuda și s-au prosternat împăratului. Atunci împăratul le-a dat ascultare. ¹⁸ Și au părăsit casa DOMNULUI Dumnezeul părinților lor și au servit dumbrăvilor și idolilor: și furie a venit peste Iuda și Ierusalim pentru această fărădelege a lor. ¹⁹ Totuși el a trimis profeti la ei, să îi aducă din nou la DOMNUL; și au mărturisit împotriva lor, dar au refuzat să deschidă urechea. ²⁰ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Zaharia, fiul preotului Iehoiada, care a stat în picioare deasupra poporului și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: De ce încălcați poruncile DOMNULUI, ca să nu prosperați? Pentru că ați părăsit pe DOMNUL, el de asemenea v-a părăsit. ²¹ Și ei au uneltit împotriva lui și l-au împrôșcat cu pietre la porunca împăratului, în curtea casei DOMNULUI. ²² Astfel împăratul Ioas nu și-a amintit de binele pe care Iehoiada, tatăl lui, i l-a făcut, ci a ucis pe fiul lui. Și când a murit, a spus: DOMNUL a văzut aceasta și va cere socoteală. ²³ Și s-a întâmplat la sfârșitul anului, că oastea Siriei s-a

urcat împotriva lui; și au venit la Iuda și Ierusalim și au nimicit pe toți prinții poporului dintre popor și au trimis toată prada de la ei la împăratul Damascului. ²⁴ Fiindcă armata sirienilor a venit cu o mică ceată și DOMNUL a dat o mare oaste în mâna lor, deoarece ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor. Astfel ei au făcut judecată împotriva lui Ioas. ²⁵ Și după ce s-au îndepărtat de la el, (căci l-au lăsat în boli cumplite) propriii lui servitori au uneltit împotriva lui pentru sângele fiilor preotului Iehoiada și l-au ucis în patul său și el a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților. ²⁶ Și aceștia sunt cei care au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o moabită. ²⁷ Și, referitor la fiii lui și la mărimea poverilor puse peste el și la repararea casei lui Dumnezeu, iată, ele sunt scrise în istoria cărții împăraților. Și Amația, fiul lui, a domnit în locul lui.

25

¹ Amația era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ioadan, din Ierusalim. ² Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu cu o inimă desăvârșită. ³ Și s-a întâmplat, când împărăția i-a fost întemeiată, că a ucis pe servitorii care l-au ucis pe tatăl lui, împăratul. ⁴ Dar nu a ucis pe copiii lor, ci a făcut precum este scris în lege, în cartea lui Moise, unde DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu moară pentru copii, nici copiii să nu moară pentru părinți, ci fiecare om

să moară pentru propriul lui păcat. ⁵ Mai mult, Amația a adunat pe Iuda la un loc și i-a făcut căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, conform cu casele părinților lor, prin tot Iuda și Beniamin; și i-a numărat de la douăzeci de ani în sus și i-a găsit trei sute de mii de bărbați aleși, în stare să meargă la război, care să poată mânuși suliță și scut. ⁶ A angajat de asemenea o sută de mii de războinici viteji din Israel pentru o sută de talanți de argint. ⁷ Dar a venit un om al lui Dumnezeu la el, spunând: Împărate, nu lăsa armata lui Israel să meargă cu tine, fiindcă DOMNUL nu este cu Israel, și, cu atât mai puțin cu toți copiii lui Efraim. ⁸ Dar dacă vei merge, fă-o, fii tare pentru bătălie; Dumnezeu te va face să cazi înaintea dușmanului, fiindcă Dumnezeu are putere să ajute și să doboare. ⁹ Și Amația a spus omului lui Dumnezeu: Dar ce să facem pentru cei o sută de talanți pe care i-am dat armatei lui Israel? Și omul lui Dumnezeu a răspuns: DOMNUL este în stare să îți dea mult mai mult decât aceasta. ¹⁰ Atunci Amația i-a pus deoparte, adică, armata care a venit la el din Efraim, să meargă înapoi acasă; de aceea mânia lor s-a aprins foarte tare împotriva lui Iuda și s-au întors acasă, arzând de mânie. ¹¹ Și Amația s-a întărit și a condus poporul său și a mers în valea sării și a lovit dintre copiii lui Seir, zece mii. ¹² Și pe alți zece mii rămași în viață i-au dus în captivitate copiii lui Iuda și i-au adus pe vârful stâncii și i-au aruncat jos de pe vârful stâncii, încât toți au fost sfărâmați în bucăți. ¹³ Dar soldații armatei pe care Amația i-a trimis înapoi, ca să nu meargă cu el la bătălie, au căzut

peste cetățile lui Iuda, de la Samaria chiar până la Bet-Horon, și au lovit trei mii dintre ei și au luat multă pradă. ¹⁴ Și s-a întâmplat, după ce Amația a venit de la măcelul edomiților, că a adus dumnezeii copiilor lui Seir și i-a pus să fie dumnezeii lui și s-a prosternat înaintea lor și le-a ars tămâie. ¹⁵ De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Amația și a trimis la el un profet, care i-a spus: De ce ai căutat după dumnezeii poporului, care nu pot elibera pe propriul lor popor din mâna ta? ¹⁶ Și s-a întâmplat, precum vorbea cu el, că împăratul i-a spus: Ești tu rânduit pentru a sfătui pe împărat? Lasă-mă! De ce să fii lovit? Atunci profetul l-a lăsat și a spus: Știi că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut aceasta, nedând ascultare sfatului meu. ¹⁷ Atunci Amația, împăratul lui Iuda, a făcut sfat și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino, să ne vedem unul pe altul la față. ¹⁸ Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care era în Liban a trimis la cedrul care era în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară a câmpului, care era în Liban, și a călcat în picioare ciulinul. ¹⁹ Tu spui: Iată, am lovit pe edomiți; și inima ta te-a înălțat la fălire; rămâi acum acasă; de ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi tu și Iuda cu tine? ²⁰ Dar Amația a refuzat să asculte, fiindcă a venit de la Dumnezeu, ca să îi dea în mâna dușmanilor lor, deoarece au căutat după dumnezeii lui Edom. ²¹ Astfel Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și s-au văzut unul pe altul la față, deopotrivă el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-

Șemeș, care aparține de Iuda. ²² Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare bărbat la cortul său. ²³ Și Ioas, împăratul lui Israel, a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, la Bet-Șemeș și l-a adus la Ierusalim și a dăruit zidul Ierusalimului, de la Poarta lui Efraim la poarta colțului, patru sute de coți. ²⁴ Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa lui Dumnezeu cu Obed-Edom și tezaurele casei împăratului, de asemenea ostaticii, și s-a întors în Samaria. ²⁵ Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani. ²⁶ Și restul faptelor lui Amația, cele dintâi și cele din urmă, iată, nu sunt ele scrise în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israel? ²⁷ Și, de când Amația s-a întors de la a urma pe DOMNUL, ei au făcut o uneltire împotriva lui la Ierusalim; și el a fugit la Lachis, dar ei au trimis la Lachis, după el, și l-au ucis acolo. ²⁸ Și l-au adus pe cai și l-au îngropat cu părinții lui, în cetatea lui Iuda.

26

¹ Atunci tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-au făcut împărat în locul tatălui său, Amația. ² El a construit cetatea Elot și a dat-o înapoi lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții lui. ³ Ozia era în vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iecolia, din Ierusalim. ⁴ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce a făcut Amația, tatăl său.

⁵ Și a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia, care avea înțelegere în viziunile lui Dumnezeu, cât timp a căutat pe DOMNUL, Dumnezeu l-a făcut să prospere. ⁶ Și a ieșit și s-a războit împotriva filistenilor și a dărâmat zidul din Gat și zidul din Iabnei și zidul din Asdod și a construit cetăți lângă Asdod și printre filistenii. ⁷ Și Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor și împotriva arabilor, care au locuit la Gur-Baal, și a mehunimilor. ⁸ Și amoniții au dat daruri lui Ozia; și numele lui s-a răspândit departe până la intrarea în Egipt, fiindcă s-a întărit peste măsură. ⁹ Mai mult, Ozia a construit turnuri în Ierusalim la poarta colțului și la poarta văii și la întorsura zidului și le-a fortificat. ¹⁰ De asemenea a construit turnuri în pustiu și a săpat multe fântâni, fiindcă avea multe vite, deopotrivă în țara de jos și în câmpii, de asemenea agricultori și vieri în munți și în Carmel, fiindcă iubea agricultura. ¹¹ Mai mult, Ozia a avut o oștire de războinici, care ieșeau la război în cete, conform cu numărul socotirii lor prin mâna lui Ieiel, scribul, și a lui Maaseia, conducătorul, sub mâna lui Hanania, una dintre căpeteniile împăratului. ¹² Întregul număr al mai marilor părinților al războinicilor viteji era două mii șase sute. ¹³ Și sub mâna lor era o armată de trei sute șapte mii cinci sute, care făceau război cu mare putere, pentru a ajuta pe împărat împotriva dușmanului. ¹⁴ Și Ozia a pregătit pentru ei în toată oștirea: scuturi și sulite și coifuri și armuri și arcuri și praștii pentru a arunca pietre. ¹⁵ Și a făcut în Ierusalim mașini, inventate de bărbați iscusiți, să fie în turnuri și peste fortificații, să tragă săgeți

și pietre mari cu ele. Și numele lui s-a răspândit foarte departe, fiindcă a fost ajutat minunat, până a ajuns tare. ¹⁶ Dar după ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat spre nimicirea lui, căci a încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeuul său și a intrat în templul DOMNULUI să ardă tămâie pe altarul tămâiei. ¹⁷ Și preotul Azaria a intrat după el; și cu el au intrat optzeci de preoți ai DOMNULUI, bărbați viteji; ¹⁸ Și s-au împotrivit împăratului Ozia și i-au spus: Nu ție ți se cuvine să arzi tămâie DOMNULUI, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt consacrați să ardă tămâie; ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat legea; și nu va fi pentru onoarea ta de la DOMNUL Dumnezeu. ¹⁹ Atunci Ozia s-a înfuriat și avea o tămâietoare în mâna lui pentru a arde tămâie; și, în timp ce era furios pe preoți, lepra s-a ridicat pe fruntea lui înaintea preoților în casa DOMNULUI, lângă altarul tămâiei. ²⁰ Și Azaria, mai marele preot, și toți preoții, s-au uitat la el și, iată, era lepros pe frunte și l-au grăbit să iasă afară de acolo, da, el însuși s-a grăbit să iasă afară, pentru că DOMNUL l-a lovit. ²¹ Și împăratul Ozia a fost un lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă aparte, fiindcă era un lepros, căci a fost îndepărtat de la casa DOMNULUI; și Iotam, fiul său, a fost peste casa împăratului, judecând poporul țării. ²² Și restul faptelor lui Ozia, cele dintâi și cele din urmă, le-a scris profetul Isaia, fiul lui Amoț. ²³ Astfel Ozia a adormit cu părinții lui și l-au îngropat cu părinții lui în câmpul de înmormântare care aparținea împăraților, fiindcă au spus: El este un lepros; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

27

¹ Iotam era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui Țadoc. ² Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce Ozia, tatăl lui, a făcut; totuși nu a intrat în templul DOMNULUI. Și totuși poporul s-a purtat corupt. ³ El a construit poarta înaltă a casei DOMNULUI și pe zidul din Ofel a construit mult. ⁴ Mai mult, a construit cetăți în munții din Iuda și în păduri a construit cetățui și turnuri. ⁵ S-a luptat de asemenea cu împăratul amoniților și i-a învins. Și copiii lui Amon i-au dat în același an o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri de grâu și zece mii de orz. Tot atât i-au plătit copiii lui Amon, deopotrivă în al doilea an și în al treilea. ⁶ Astfel Iotam a devenit puternic, deoarece și-a îndreptat căile înaintea DOMNULUI Dumnezeuul său. ⁷ Și restul faptelor lui Iotam și toate războaiele lui și căile lui, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda. ⁸ Era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. ⁹ Și Iotam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

28

¹ Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim, dar el nu a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, precum David, tatăl său, ² Fiindcă a umblat în căile împăraților lui Israel

și a făcut de asemenea chipuri turnate pentru Baali. ³ Mai mult, a ars tămâie în valea fiului lui Hinom și a ars pe copiii lui în foc, după urâciunea păgânilor pe care DOMNUL i-a aruncat din fața copiilor lui Israel. ⁴ A sacrificat de asemenea și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare pom verde. ⁵ De aceea DOMNUL Dumnezeuul său l-a dat în mâna împăratului Siriei; și ei l-au lovit și au dus o mare mulțime de captivi și i-au adus la Damasc. Și a fost de asemenea dat în mâna împăratului lui Israel, care l-a lovit cu un mare măcel. ⁶ Și Pecah, fiul lui Remalia, a ucis în Iuda, într-o singură zi, o sută douăzeci de mii, toți bărbați viteji, pentru că ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor. ⁷ Și Zicri, un războinic din Efraim, l-a ucis pe Maaseia, fiul împăratului, și pe Azricam, guvernatorul casei, și pe Elcana, care era lângă împărat. ⁸ Și copiii lui Israel au dus captivi dintre frații lor două sute de mii: femei, fii și fiice și au dus de asemenea multă pradă de la ei și au adus prada în Samaria. ⁹ Dar un profet al DOMNULUI era acolo, al cărui nume era Ôded, și a ieșit înaintea oștirii care a venit la Samaria și le-a spus: Iată, pentru că DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri s-a înfuriat pe Iuda, el i-a dat în mâna voastră și i-ați ucis într-o turbare care ajunge până la cer. ¹⁰ Și acum sunteți hotărâți să țineți pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului ca robi și roabe pentru voi, dar nu sunt la voi, chiar la voi, păcate împotriva DOMNULUI Dumnezeuul vostru? ¹¹ Și ascultați-mă de aceea și eliberați din nou pe captivii pe care i-ați luat captivi dintre frații voștri, pentru că furia înverșunată a DOMNULUI este peste voi. ¹² Atunci,

anumiți capi ai copiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, și Iehizchia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor care au venit de la război, ¹³ Și le-au spus: Nu veți aduce pe captivi aici; fiindcă deși am adus ofense împotriva DOMNULUI deja, sunteți hotărâți să adăugați mai mult la păcatele noastre și la fărădelegea noastră, fiindcă fărădelegea noastră este mare și este furie înverșunată împotriva lui Israel. ¹⁴ Astfel soldații au lăsat pe captivi și prada înaintea prinților și a întregii adunări. ¹⁵ Și bărbații care au fost rânduți pe nume s-au ridicat și au luat pe captivi, și cu prada au îmbrăcat pe toți cei care erau goi printre ei și i-au înveșmântat și i-au încălțat și le-au dat să mănânce și să bea și i-au uns și i-au dus pe toți cei slabi dintre ei pe măgari și i-au adus la Ierihon, cetatea palmierilor, la frații lor, apoi s-au întors în Samaria. ¹⁶ În acel timp împăratul Ahaz a trimis veste împăraților din Asiria să îl ajute. ¹⁷ Fiindcă din nou edomiții au venit să lovească Iuda și au dus captivi. ¹⁸ Filistenii de asemenea au invadat cetățile țării de jos și partea de sud a lui Iuda și au luat cetatea Bet-Șemeș și Aialon și Ghederot și Soco cu satele ei și Timna cu satele ei, Ghimzo de asemenea cu satele ei, și au locuit acolo. ¹⁹ Fiindcă DOMNUL a înjosit pe Iuda din cauza lui Ahaz, împăratul lui Israel, fiindcă el a dezbrăcat pe Iuda și a încălcat mult legea împotriva DOMNULUI. ²⁰ Și Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, a venit la el și l-a strâmtorat, și nu l-a întărit. ²¹ Cu toate că Ahaz a luat o porție din casa DOMNULUI și din casa împăratului și a

prinților și a dat-o împăratului Asiriei, totuși el nu l-a ajutat. ²² Și în timpul strâmtorării lui a încălcat legea și mai mult împotriva DOMNULUI, acest împărat Ahaz. ²³ Fiindcă a sacrificat dumnezeilor Damascului, care l-a lovit, iar el a spus: Pentru că dumnezeii împăraților Siriei îi ajută, le voi sacrifica lor, ca să mă ajute. Dar ei au fost ruina lui și a întregului Israel. ²⁴ Și Ahaz a adunat vasele casei lui Dumnezeu și a tăiat în bucăți vasele casei lui Dumnezeu și a închis ușile casei DOMNULUI și și-a făcut altare în fiecare colț al Ierusalimului. ²⁵ Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, să ardă tămâie altor dumnezei și a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lui. ²⁶ Și restul faptelor lui și toate căile lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel. ²⁷ Și Ahaz a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetate, în Ierusalim, dar nu l-au dus în mormintele împăraților lui Israel; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul lui.

29

¹ Ezechia era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Abiia, fiica lui Zaharia. ² Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce făcuse tatăl său, David. ³ În primul an al domniei lui, în prima lună, a deschis ușile casei DOMNULUI și le-a reparat. ⁴ Și a adus preoții și leviții și i-a adunat în strada spre est, ⁵ Și le-a spus: Ascultați-mă leviților, sfințiți-vă acum și sfințiți casa DOMNULUI Dumnezeuul părinților voștri și

scoateți murdăria din locul sfânt. ⁶ Căci părinții voștri au încălcat legea și au făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI Dumnezeu nostru și l-au părăsit și și-au întors fețele de la locuința DOMNULUI și și-au întors spatele. ⁷ De asemenea ei au închis ușile porticului și au stins lămpile și nu au ars tămâie nici nu au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, în locul sfânt. ⁸ De aceea furia DOMNULUI a fost peste Iuda și Ierusalim și i-a dat necazului, înmărmuririi și șuierării, precum vedeți cu ochii voștri. ⁹ Căci iată, părinții noștri au căzut prin sabie și fiii noștri și fiicele noastre și soțiile noastre sunt în captivitate pentru aceasta. ¹⁰ Și este în inima mea să fac un legământ cu DOMNUL Dumnezeu lui Israel, ca furia lui înverșunată să se întoarcă de la noi. ¹¹ Fiii mei, nu stați acum nepăsători, fiindcă DOMNUL v-a ales să stați în picioare înaintea lui, să îi serviți și să îi fiți servitori și să ardeți tămâie. ¹² Atunci leviții s-au ridicat: Mahat, fiul lui Amasai, și Ioel, fiul lui Azaria, dintre fiii chehatiților; și dintre fiii lui Merari: Chiș, fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșon: Ioah, fiul lui Zima, și Eden, fiul lui Ioah; ¹³ Și dintre fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și dintre fiii lui Asaf: Zaharia și Matania; ¹⁴ Și dintre fiii lui Heman: Iehiel și Șimei; și dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel. ¹⁵ Și au adunat pe frații lor și s-au sfințit și au venit, conform poruncii împăratului, prin cuvintele DOMNULUI, să curețe casa DOMNULUI. ¹⁶ Și preoții au intrat în partea interioară a casei DOMNULUI, să o curețe; și au scos afară toată necurăția pe care au găsit-o în templul DOMNULUI, în curtea casei DOMNULUI. Și leviții au luat-o pentru a o duce afară la

pârâul Chedron. ¹⁷ Și ei au început să sfințească în ziua întâi a lunii întâi; și în a opta zi a lunii au venit la porticul DOMNULUI, astfel au sfințit casa DOMNULUI în opt zile; și în a șaisprezecea zi a lunii întâi au terminat. ¹⁸ Atunci au mers la împăratul Ezechia și au spus: Am curățat toată casa DOMNULUI și altarul ofrandei arse, cu toate vasele lui, masa pâinii punerii înainte, cu toate vasele ei. ¹⁹ Mai mult, toate vasele, pe care împăratul Ahaz, în domnia lui, le-a aruncat în fărădelegea lui, le-am pregătit și sfințit și, iată, ele sunt înaintea altarului DOMNULUI. ²⁰ Atunci împăratul Ezechia s-a ridicat devreme și a strâns pe conducătorii cetății și a urcat la casa DOMNULUI. ²¹ Și au adus șapte tauri și șapte berbeci și șapte miei și șapte țapi, pentru o ofrandă de păcat pentru împărăție și pentru sanctuar și pentru Iuda. Și a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să îi ofere pe altarul DOMNULUI. ²² Astfel au ucis taurii, și preoții au primit sângele și l-au stropit pe altar; la fel, după ce au ucis berbecii, au stropit sângele pe altar; au ucis de asemenea mieii și au stropit sângele pe altar. ²³ Și au adus țapii pentru ofranda de păcat înaintea împăratului și a adunării; și au pus mâinile lor peste ei, ²⁴ Și preoții i-au ucis și au făcut împăcare cu sângele lor pe altar, să facă o ispășire pentru întregul Israel, fiindcă împăratul a poruncit ca ofranda arsă și ofranda pentru păcat să fie făcută pentru întregul Israel. ²⁵ Și a pus pe leviți în casa DOMNULUI cu chimvale, cu psalterioane și cu harpe, conform poruncii lui David și a lui Gad, văzătorul împăratului, și a profetului Natan, fiindcă astfel era porunca DOMNULUI prin

profeții lui. ²⁶ Și leviții au stat în picioare cu instrumentele lui David, și preoții cu trâmbițele. ²⁷ Și Ezechia a poruncit să fie adusă ofrandă arsă pe altar. Și când ofranda arsă a început, cântarea DOMNULUI a început de asemenea cu trâmbițe și cu instrumentele rânduite de David, împăratul lui Israel. ²⁸ Și toată adunarea s-a închinat și cântăreții au cântat și trâmbițașii au sunat, și toate acestea au continuat până la terminarea ofrandei arse. ²⁹ Și când au terminat ofranda, împăratul și toți cei care erau prezenți cu el s-au prosternat și s-au închinat. ³⁰ Mai mult, împăratul Ezechia și prinții au poruncit leviților să cânte laudă DOMNULUI cu cuvintele lui David și ale lui Asaf, văzătorul. Și au cântat laude cu veselie și și-au plecat capetele și s-au închinat. ³¹ Atunci Ezechia a răspuns și a zis: Acum v-ați sfințit DOMNULUI, apropiați-vă și aduceți sacrificii și ofrande de mulțumire în casa DOMNULUI. Și adunarea a adus sacrificii și ofrande de mulțumire; și atâția câți au avut o inimă binevoitoare au adus ofrande arse. ³² Și numărul ofrandelor arse, pe care adunarea le-a adus, a fost de șaptezeci de tauri, o sută de berbeci și două sute de miei, toate acestea au fost pentru ofrandă arsă DOMNULUI. ³³ Și lucrurile sfinte erau șase sute de boi și trei mii de oi. ³⁴ Dar preoții erau prea puțini, astfel încât nu puteau să jupoaie toate ofrandele arse, de aceea frații lor, leviții, i-au ajutat până când munca s-a terminat și până când ceilalți preoți s-au sfințit; fiindcă leviții erau mai integri în inimă să se sfințească, decât preoții. ³⁵ Și de asemenea ofrandele arse erau din abundență, cu grăsimea

ofrandelor de pace și a darurilor de băutură pentru fiecare ofrandă arsă. Astfel serviciul casei DOMNULUI a fost pus în ordine. ³⁶ Și Ezechia s-a bucurat împreună cu tot poporul, că Dumnezeu a pregătit poporul, fiindcă lucrul a fost făcut îndată.

30

¹ Și Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori de asemenea lui Efraim și lui Manase, ca să vină la casa DOMNULUI, la Ierusalim, să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel. ² Fiindcă împăratul ținuse sfat împreună cu prinții lui și toată adunarea în Ierusalim, să țină paștele în a doua lună. ³ Fiindcă nu îl puteau ține în acel timp, pentru că preoții nu se sfințiseră destul, nici poporul nu se adunase la Ierusalim. ⁴ Și acest lucru a plăcut împăratului și întregii adunări. ⁵ Astfel au întemeiat o hotărâre să vestească în tot Israelul, de la Beer-Șeba chiar până la Dan, să vină să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel, la Ierusalim, fiindcă nu îl făcuseră de mult timp în acest fel precum era scris. ⁶ Astfel alergătorii au mers cu scrisorile de la împărat și prinții lui prin tot Israelul și Iuda și au spus conform poruncii împăratului: Voi copii ai lui Israel, întoarceți-vă din nou la DOMNUL Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel, și el se va întoarce la rămășița voastră, care a scăpat din mâna împăraților Asiriei. ⁷ Și nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, care au încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeu părinților voștri, pe care de aceea i-a dat pustiirii, precum vedeți. ⁸ Și nu fiți îndărătnici, cum au fost părinții

voștri, ci supuneți-vă DOMNULUI și intrați în sanctuarul său, pe care l-a sfințit pentru totdeauna; și serviți DOMNULUI Dumnezeu vostru, pentru ca înverșunarea furiei lui să se întoarcă de la voi. ⁹ Căci dacă vă întoarceți din nou la DOMNUL, frații voștri și copiii voștri vor găsi mângâiere înaintea celor care i-au adus în captivitate, astfel ca ei să se întoarcă în această țară, căci DOMNUL Dumnezeu vostru este cu har și milostiv și nu își va întoarce fața de la voi, dacă vă întoarceți la el. ¹⁰ Astfel alergătorii au trecut din cetate în cetate prin țara lui Efraim și a lui Manase chiar până la Zabulon, dar au râs de ei în batjocură și i-au batjocorit. ¹¹ Totuși unii din Așer și Manase și din Zabulon s-au umilit și au venit la Ierusalim. ¹² De asemenea în Iuda, planul mâinii lui Dumnezeu a fost să le dea o singură inimă pentru a împlini porunca împăratului și a prinților, prin cuvântul DOMNULUI. ¹³ Și mult popor s-a adunat la Ierusalim pentru a ține sărbătoarea azimelor în a doua lună; era o foarte mare adunare. ¹⁴ Și s-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim și toate altarele pentru tămâie le-au îndepărtat și le-au aruncat în pârâul Chedron. ¹⁵ Atunci au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii a doua, și preoții și leviții s-au rușinat și s-au sfințit și au adus ofrandele arse în casa DOMNULUI. ¹⁶ Și au stat în picioare în locul lor, după felul lor, conform legii lui Moise, omul lui Dumnezeu; preoții au stropit sângele pe care l-au primit din mâna leviților. ¹⁷ Fiindcă erau mulți în adunare care nu erau sfințiți, de aceea leviții aveau porunca să înjunghie paștele pentru fiecare

ce nu era curat, să îi sfințească pentru DOMNUL.
¹⁸ Fiindcă o mulțime de oameni: mulți din Efraim și Manase, Isahar și Zabulon, nu se curățaseră, totuși au mâncat paștele în alt fel decât era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, spunând: DOMNUL cel bun să ierte pe fiecare ¹⁹ Ce își pregătește inima să caute pe Dumnezeu, DOMNUL Dumnezeul părinților lui, chiar dacă nu este curățat conform curățirii sanctuarului. ²⁰ Și DOMNUL a dat ascultare lui Ezechia și a vindecat poporul. ²¹ Și copiii lui Israel care erau prezenți la Ierusalim au ținut sărbătoarea azimelor șapte zile, cu mare veselie; și leviții și preoții au lăudat pe DOMNUL zi de zi, cântând cu instrumente puternice DOMNULUI. ²² Și Ezechia a vorbit cu mângâiere inimii tuturor leviților care învățau pe alții buna cunoaștere a DOMNULUI; și au mâncat în toată sărbătoarea de șapte zile, aducând ofrande de pace și făcând mărturisire DOMNULUI Dumnezeul părinților lor. ²³ Și întreaga adunare a ținut sfat să țină alte șapte zile; și au ținut alte șapte zile cu veselie. ²⁴ Fiindcă Ezechia împăratul lui Iuda a dat adunării o mie de tauri și șapte mii de oi; și prinții au dat adunării o mie de tauri și zece mii de oi; și un mare număr de preoți s-au sfințit. ²⁵ Și toată adunarea lui Iuda, cu toți preoții și leviții și toată adunarea care a venit din Israel și străinii care au venit din țara lui Israel și care locuiau în Iuda, s-au bucurat. ²⁶ Astfel a fost o mare bucurie în Ierusalim, căci din timpul lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu a fost ceva asemănător în Ierusalim. ²⁷ Atunci preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul; și vocea lor s-a auzit și rugăciunea lor s-a

ridicat la locul lui sfânt de locuit, la cer.

31

¹ Și, când toate acestea au fost terminate, tot Israelul, care era prezent, a plecat la cetățile lui Iuda și a spart idolii în bucăți și a retezat dumbrăvile și a dărâmat înălțimile și altarele din tot Iuda și Beniamin, de asemenea în Efraim și în Manase, până când le-au distrus în întregime pe toate. Apoi toți copiii lui Israel s-au întors, fiecare om la stăpânirea lui, în propriile lor cetăți. ² Și Ezechia a numit rândurile preoților și leviților după rândurile lor, fiecare om conform serviciului său, preoții și leviții pentru ofrande arse și ofrande de pace, să servească și să aducă mulțumiri și să laude în porțile taberelor DOMNULUI. ³ A rânduit de asemenea porția împăratului din averea lui pentru ofrande arse, adică, pentru ofrandele de dimineață și de seară și ofrandele pentru sabbate și pentru lunile noi și pentru sărbătorile rânduite, precum este scris în legea DOMNULUI. ⁴ Mai mult, el a poruncit poporului, care locuia în Ierusalim, să dea porția preoților și leviților, ca să fie încurajați în legea DOMNULUI. ⁵ Și imediat ce a ieșit porunca, copiii lui Israel au adus din abundență primele roade din grâne, vin și untdelemn și miere și din tot venitul câmpului; și zeciuiala tuturor lucrurilor au adus-o din abundență. ⁶ Și copiii lui Israel și Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, de asemenea au adus zeciuiala din boi și oi și zeciuiala din lucrurile sfinte, sfințite DOMNULUI Dumnezeuul lor, și le-au așezat în grămezi. ⁷ În a treia lună au început să pună temelia grămezilor și le-au terminat

în a șaptea lună. ⁸ Și când Ezechia și prinții au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe DOMNUL și pe poporul său, Israel. ⁹ Atunci Ezechia a întrebat pe prinți și pe leviți referitor la grămezi. ¹⁰ Și Azaria, mai marele preot din casa lui Țadoc, i-a răspuns și a zis: De când poporul a început să aducă ofrande în casa DOMNULUI, am avut destul să mâncăm și a rămas mult, fiindcă DOMNUL a binecuvântat pe poporul său; și ceea ce a rămas este această mare bogăție. ¹¹ Atunci Ezechia a poruncit să pregătească, în casa DOMNULUI, cămări; și ei le-au pregătit, ¹² Și au adus ofrandele și zeciuielile și lucrurile dedicate cu credincioșie, peste care Conania, levitul, era conducător, iar Șimei, fratele său, era al doilea. ¹³ Și Iehiel și Azazia și Nahat și Asael și Ierimot și Iozabad și Eliel și Ismachia și Mahat și Benaia, erau supraveghetori sub mâna lui Conania și Șimei, fratele său, la porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, conducătorul casei lui Dumnezeu. ¹⁴ Și Core, fiul lui Imna, levitul, portarul spre est, era peste ofrandele de bunăvoie ale lui Dumnezeu, pentru a distribui darurile DOMNULUI și lucrurile preasfinte. ¹⁵ Și sub mâna lui erau Eden și Miniamin și Ieșua și Șemaia, Amaria și Șecania, în cetățile preoților, în serviciul lor de încredere, ca să dea fraților lor după cete, celui mai mare, ca și celui mai mic, ¹⁶ În afară de cei de parte bărbătească înscriși în genealogie, de la vârsta de trei ani în sus, tuturor celor care intrau în casa Domnului, după datoria cerută de fiecare zi, pentru serviciul lor, în îndatoririle lor, după cetele lor; ¹⁷ Tot așa preoților înscriși după casele lor părintești,

și leviților, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, în îndatoririle lor, după cetele lor; ¹⁸ Și tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, și fiilor lor, și ficelor lor, întregii adunări a celor înscrisi în genealogie, pentru că în credințioșia lor s-au sfințit pe ei înșiși, ca să fie sfinți. ¹⁹ Și pentru fiii lui Aaron, preoții, care erau în ținuturile din împrejurimile cetăților lor, în fiecare cetate erau bărbați chemați pe nume, ca să dea porții tuturor celor de parte bărbătească dintre preoți și tuturor care erau socotiți în genealogii, printre leviți. ²⁰ Și astfel a făcut Ezechia prin tot Iuda și a lucrat ceea ce era bun și drept înaintea DOMNULUI Dumnezeuul său. ²¹ Și în fiecare lucrare pe care a început-o în serviciul casei lui Dumnezeu, și în lege și în porunci, pentru a căuta pe Dumnezeuul său, a făcut-o cu toată inima sa și a prosperat.

32

¹ După aceste lucruri și întemeierea lor, Sanherib, împăratul Asiriei, a venit și a intrat în Iuda și a așezat tabăra împotriva cetăților întărite și se hotărî a le lua pentru el însuși. ² Și când Ezechia a văzut că Sanherib a venit și că era hotărât să lupte împotriva Ierusalimului, ³ A ținut sfat cu prinții lui și războinicii lui să oprească apele izvoarelor care erau în afara cetății, și ei l-au ajutat. ⁴ Astfel s-a adunat mult popor, care a oprit toate izvoarele și pâ râul care trecea prin mijlocul țării, spunând: De ce să vină împăratul Asiriei și să găsească multă apă? ⁵ De asemenea s-a întărit și a construit tot zidul care era dărâmat și l-a ridicat până la turnuri și un alt zid în afară și a reparat Milo în cetatea

lui David și a făcut lănci și scuturi în abundență. ⁶ Și a așezat căpetenii de război peste popor și i-a adunat la el în strada porții cetății și le-a vorbit inimilor, spunând: ⁷ Fiți tari și curajoși, nu vă temeți nici nu vă descurajați din cauza împăratului Asiriei, nici din cauza întregii mulțimi care este cu el, fiindcă sunt mai mulți cu noi decât cu el; ⁸ Cu el este un braț de carne, dar cu noi este DOMNUL Dumnezeuul nostru să ne ajute și să lupte bătăliile noastre. Și poporul s-a sprijinit pe cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda. ⁹ După aceasta, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis pe servitorii lui la Ierusalim, (dar el însuși a asediat Lachis și toată puterea lui cu el), la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la tot Iuda care era la Ierusalim, spunând: ¹⁰ Astfel spune Sanherib, împăratul Asiriei: În ce vă încredeți, că stați asediați în Ierusalim? ¹¹ Nu v-a convins Ezechia să vă dați morții prin foame și sete, spunând: DOMNUL Dumnezeuul nostru ne va elibera din mâna împăratului Asiriei? ¹² Nu a îndepărtat același Ezechia înălțimile și altarele lui și a poruncit lui Iuda și Ierusalimului, spunând: Vă veți închina înaintea unui singur altar și veți arde tămâie pe el? ¹³ Nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor din alte țări? Au fost dumnezeii națiunilor acelor țări în stare în vreun fel să elibereze țările lor din mâna mea? ¹⁴ Cine a fost în stare, printre toți dumnezeii acelor națiuni pe care părinții mei le-au nimicit în întregime, să elibereze poporul lui din mâna mea, încât Dumnezeuul vostru să fie în stare să vă elibereze din mâna mea? ¹⁵ Și acum nu lăsați pe Ezechia să vă înșele sau să vă convingă în acest fel, nici să

nu îl credeți, fiindcă niciun dumnezeu al vreunei națiuni sau împărății nu a fost în stare să elibereze pe poporul său din mâna mea și din mâna părinților mei, cu cât mai puțin Dumnezeuul vostru vă va elibera din mâna mea! ¹⁶ Și servitorii lui au vorbit și mai mult împotriva DOMNULUI Dumnezeu și împotriva servitorului său, Ezechia. ¹⁷ El a scris de asemenea scrisori să defaime pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel și să vorbească împotriva lui, spunând: Precum dumnezeii națiunilor altor țări nu au eliberat poporul lor din mâna mea, tot astfel Dumnezeuul lui Ezechia nu va elibera pe poporul său din mâna mea. ¹⁸ Atunci au strigat cu voce tare în limba evreilor către poporul din Ierusalim care era pe zid, să îi înspăimânte și să îi tulbure, ca să poată lua cetatea. ¹⁹ Și au vorbit împotriva Dumnezeului Ierusalimului, ca împotriva dumnezeilor oamenilor pământului, cei făcuți prin lucrarea mâinilor omului. ²⁰ Și din această cauză împăratul Ezechia și profetul Isaia, fiul lui Amoț, s-au rugat și au strigat către cer. ²¹ Și DOMNUL a trimis un înger, care a stârpit pe toți războinicii viteji și conducătorii și căpeteniile din tabăra împăratului Asiriei. Astfel el s-a întors cu rușine pe față în propria lui țară. Și când a intrat în casa dumnezeului său, cei care au ieșit din propriile lui adâncuri l-au ucis acolo cu sabia. ²² Astfel DOMNUL a salvat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor celorlalți și i-a călăuzit de fiecare parte. ²³ Și mulți au adus ofrande DOMNULUI la Ierusalim și daruri lui Ezechia, împăratul lui Iuda, astfel încât el a fost preamărit înaintea ochilor tuturor națiunilor de

atunci înainte. ²⁴ În acele zile Ezechia era bolnav de moarte și s-a rugat DOMNULUI, iar el i-a vorbit și i-a dat un semn. ²⁵ Dar Ezechia nu a răsplătit conform bunătății făcute lui, fiindcă inima lui s-a înălțat; de aceea a fost furie asupra lui și asupra lui Iuda și Ierusalimului. ²⁶ Totuși Ezechia s-a umilit pentru mândria din inima lui, deopotrivă el și locuitorii Ierusalimului, astfel încât furia DOMNULUI nu a venit asupra lor în zilele lui Ezechia. ²⁷ Și Ezechia a avut foarte multe bogății și onoare; și și-a făcut tezaure pentru argint și pentru aur și pentru pietre prețioase și pentru mirodenii și pentru scuturi și pentru tot felul de bijuterii de dorit; ²⁸ Depozite de asemenea pentru venitul din grâne și vin și untdelemn, și iesle pentru tot felul de animale și îngrădituri pentru turme. ²⁹ Mai mult, și-a făcut cetăți și averi de turme și cirezi din abundență: fiindcă Dumnezeu i-a dat foarte multă bogăție. ³⁰ Și Ezechia, el însuși, a oprit cursul superior al apei Ghihon și l-a adus drept în jos spre partea de vest a cetății lui David. Și Ezechia a prosperat în toate lucrările lui. ³¹ Totuși în privința ambasadorilor prinților Babilonului, care au trimis la el să întrebe despre minunea care a fost făcută în țară, Dumnezeu l-a părăsit, să îl încerce, ca să cunoască tot ceea ce era în inima lui. ³² Și restul faptelor lui Ezechia și bunătatea lui, iată, sunt scrise în viziunea profetului Isaia, fiul lui Amoț, și în cartea împăraților lui Iuda și Israel. ³³ Și Ezechia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cel mai însemnat dintre mormintele fiilor lui David; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului l-au onorat la moartea lui. Și Manase, fiul său, a domnit

în locul său.

33

¹ Manase era în vârstă de doisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim, ² Dar a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor, pe care DOMNUL i-a alungat dinaintea copiilor lui Israel. ³ Fiindcă a construit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le dărmase și a ridicat altare pentru Baali și a pus idoli în dumbrăvi și s-a închinat întregii oștiri a cerului și le-a servit. ⁴ De asemenea a construit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL a spus: În Ierusalim va fi numele meu pentru totdeauna. ⁵ Și a construit altare pentru toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI. ⁶ Și a făcut pe copiii lui să treacă prin foc în valea fiului lui Hinom, de asemenea a dat atenție timpurilor și a folosit descântări și a folosit vrăjitorie și a lucrat cu un demon și cu vrăjitori, a lucrat mult rău înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie. ⁷ Și a pus un chip cioplit, idolul pe care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu i-a spus lui David și lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am ales înaintea tuturor triburilor lui Israel, îmi voi pune numele pentru totdeauna, ⁸ Și nu voi mai îndepărta piciorul lui Israel din țara pe care am rânduit-o pentru părinții voștri; numai să ia seama să facă tot ceea ce le-am poruncit, conform întregii legi și a statutelor și rânduielilor date prin mâna lui Moise. ⁹ Astfel Manase a făcut pe Iuda și pe

locuitorii Ierusalimului să răătăcească și să facă mai rău decât păgânii, pe care DOMNUL i-a nimicit înaintea copiilor lui Israel. ¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei au refuzat să dea ascultare. ¹¹ De aceea DOMNUL a adus asupra lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, care l-au luat pe Manase dintre spini și l-au legat cu lanțuri și l-au dus în Babilon. ¹² Și când a fost în necaz a căutat pe DOMNUL Dumnezeuul său și s-a umilit mult înaintea Dumnezeului părinților lui, ¹³ Și i s-a rugat, iar el s-a lăsat înduplecat de el și a auzit cererile lui și l-a adus din nou la Ierusalim în împărăția sa. Atunci Manase a cunoscut că DOMNUL, el este Dumnezeu. ¹⁴ Și după aceasta a construit un zid în afara cetății lui David, pe partea de vest a Ghihonului, în vale, chiar la intrarea Porții Peștelui și a încercuit Ofelul și i-a ridicat o foarte mare înălțime și a pus căpetenii de război în toate cetățile întărite din Iuda. ¹⁵ Și a îndepărtat dumnezeii străini și idolul din casa DOMNULUI și toate altarele pe care le-a construit în muntele casei DOMNULUI și în Ierusalim și le-a aruncat afară din cetate. ¹⁶ Și a reparat altarul DOMNULUI și a sacrificat pe el ofrande de pace și ofrande de mulțumire și a poruncit lui Iuda să servească DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel. ¹⁷ Cu toate acestea poporul a sacrificat încă pe înălțimi, dar numai DOMNULUI Dumnezeuului lor. ¹⁸ Și restul faptelor lui Manase și rugăciunea lui către Dumnezeuul său și cuvintele văzătorilor care i-au vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel. ¹⁹ Rugăciunea lui de asemenea și cum Dumnezeu s-a lăsat înduplecat

de el și tot păcatul lui și fărădelegea lui și locurile pe care a construit înălțimi și a pus idoli în dumbrăvi și chipuri cioplite, înainte să fie umilit, iată, sunt scrise printre spusele văzătorilor. ²⁰ Astfel Manase a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în propria lui casă; și Amon, fiul său, a domnit în locul său. ²¹ Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim. ²² Dar el a făcut rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum a făcut Manase, tatăl său, fiindcă Amon a sacrificat tuturor chipurilor cioplite pe care Manase, tatăl său, le-a făcut și le-a servit; ²³ Și nu s-a umilit înaintea DOMNULUI, precum se umilise tatăl său, Manase; ci Amon a încălcat legea din ce în ce mai mult. ²⁴ Și servitorii lui s-au răzvrătit împotriva lui și l-au ucis în propria lui casă. ²⁵ Dar poporul țării i-a ucis pe toți cei care s-au răzvrătit împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe fiul său, Iosia, împărat în locul său.

34

¹ Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim treizeci și unu de ani. ² Și a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în căile tatălui său, David, și nu s-a abătut nici l-a dreapta, nici la stânga. ³ Fiindcă în al optulea an al domniei lui, în timp ce era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeu tatălui său, David; și în al doisprezecelea an a început să curețe Iuda și Ierusalimul de înălțimi și de dumbrăvi și de chipuri cioplite și de chipuri turnate. ⁴ Și au dărâmat altarele Baalilor

în prezența sa, și le-a retezat chipurile care erau deasupra lor; și dumbrăvile și chipurile cioplite și chipurile turnate le-a spart în bucăți și le-a făcut praf și le-a împrăștiat pe mormintele celor care le sacrificaseră lor. ⁵ Și a ars oasele preoților pe altarele lor și a curățat Iuda și Ierusalimul. ⁶ Și astfel a făcut în cetățile lui Manase și Efraim și Simeon, chiar până la Neftali, cu armele lor de jur împrejur. ⁷ Și după ce a dărâmat altarele și dumbrăvile și a prefăcut chipurile cioplite în praf și a retezat toți idolii din toată țara lui Israel, s-a întors în Ierusalim. ⁸ Și, în al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curățat țara și casa, a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, și pe Maaseia, guvernatorul cetății, și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să repare casa DOMNULUI Dumnezeuul său. ⁹ Și când au venit la Hilchia, marele preot, au dat banii care au fost aduși în casa lui Dumnezeu, banii pe care leviții, care păzeau ușile, i-au adunat din mâna lui Manase și Efraim și din toată rămășița lui Israel și din tot Iuda și Beniamin; și s-au întors la Ierusalim. ¹⁰ Și i-au pus în mâna lucrătorilor care aveau supravegherea casei DOMNULUI și i-au dat lucrătorilor care lucrau în casa DOMNULUI, să întărească și să repare casa; ¹¹ I-au dat tâmplarilor și constructorilor, ca să cumpere piatră tăiată, și lemnărie pentru încheieturi și să pună podele caselor pe care împărații lui Iuda le-au distrus. ¹² Și bărbații au lucrat cu credincioșie, și supraveghetorii lor erau leviții Iahat și Obadia, fiii lui Merari; și Zaharia și Meșulam, dintre fiii chehatiților, pentru a înainta lucrul; și alții dintre leviți, toți care cunoșteau instrumentele de muzică. ¹³ De

asemenea ei erau peste purtătorii de poveri și erau supraveghetori ai tuturor celor care făceau lucrarea oricărui serviciu; și dintre leviți erau scribi și administratori și portari. ¹⁴ Și când au adus banii care au fost aduși în casa DOMNULUI, preotul Hilchia a găsit o carte a legii DOMNULUI, dată de Moise. ¹⁵ Și Hilchia a răspuns și a zis lui Șafan, scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia a dat cartea lui Șafan. ¹⁶ Și Șafan a dus împăratului cartea și a adus înapoi cuvântul împăratului, spunând: Tot ce a fost încredințat servitorilor tăi, să facă. ¹⁷ Și au adunat banii care s-au găsit în casa DOMNULUI și i-au dat în mâna supraveghetorilor și în mâna lucrătorilor. ¹⁸ Atunci Șafan, scribul, a spus împăratului, zicând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului. ¹⁹ Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele legii, că și-a sfâșiat hainele. ²⁰ Și împăratul a poruncit lui Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan; și lui Abdon, fiul lui Mica; și lui Șafan, scribul; și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând: ²¹ Duceți-vă și cercetați de la DOMNUL pentru mine și pentru cei ce au rămas în Israel și în Iuda, referitor la cuvintele cărții care a fost găsită: fiindcă mare este furia DOMNULUI turnată asupra noastră, deoarece părinții noștri nu au ținut cuvântul DOMNULUI, să facă după tot ce este scris în această carte. ²² Și Hilchia și cei pe care împăratul îi rânduise, au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra, păzitorul garderobei (acum ea locuia în Ierusalim în școala profetilor); și i-au vorbit în felul acela. ²³ Și ea le-

a răspuns: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Spuneți bărbatului care v-a trimis la mine: ²⁴ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul peste acest loc și peste locuitorii lui, toate blestemele care sunt scrise în cartea pe care au citit-o înaintea împăratului lui Iuda; ²⁵ Pentru că m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor, de aceea furia mea va fi turnată peste acest loc și nu se va stinge. ²⁶ Și cât despre împăratul lui Iuda, care a trimis să cerceteze de la DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel referitor la cuvintele pe care le-ai auzit: ²⁷ Pentru că inima ta s-a înmuiat și te-ai umilit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele lui împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui și te-ai umilit înaintea mea și ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea mea, chiar eu însumi te-am auzit, spune DOMNUL. ²⁸ Iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat la mormântul tău în pace și nu vor vedea ochii tăi tot răul care îl voi aduce peste acest loc și peste locuitorii lui. Astfel ei au adus înapoi cuvânt împăratului. ²⁹ Atunci împăratul a trimis și a adunat pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului. ³⁰ Și împăratul a plâns în casa DOMNULUI, el și toți bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului și preoții și leviții și tot poporul, mari și mici; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului care s-a găsit în casa DOMNULUI. ³¹ Și împăratul a stat în picioare în locul său și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI, să umble după DOMNUL și să țină poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lui și cu tot sufle-

tul lui, să împlinească toate cuvintele legământului scrise în această carte. ³² Și a făcut ca toți cei care erau prezenți în Ierusalim și în Beniamin să stea în picioare la acesta. Și locuitorii Ierusalimului au făcut conform legământului lui Dumnezeu, Dumnezeul părinților lor. ³³ Și Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate țările care aparțineau de copiii lui Israel și a făcut pe toți cei care erau prezenți în Israel să servească, să servească pe DOMNUL Dumnezeu lor. Și în toate zilele lui nu s-au depărtat de la a urma pe DOMNUL, Dumnezeul părinților lor.

35

¹ Mai mult, Iosia a ținut paștele DOMNULUI în Ierusalim; și au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii întâi. ² Și a așezat preoții în sarcinile lor și i-a încurajat în serviciul casei DOMNULUI. ³ Și a spus leviților care învățau pe tot Israelul, care erau sfinți DOMNULUI: Puneți chivotul sfânt în casa pe care Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, a construit-o; aceasta să nu fie o povară pe umerii voștri, serviți acum DOMNULUI Dumnezeu vostru și poporului său Israel, ⁴ Și pregătiți-vă după casele părinților voștri, după rândurile voastre, conform cu scrierea lui David, împăratul lui Israel, și conform cu scrierea lui Solomon, fiul său. ⁵ Și stați în picioare în locul sfânt după cetele caselor părintești ale fraților voștri ale poporului și după ceata caselor leviților. ⁶ Astfel să înjunghiați paștele și să vă sfințiți și să pregătiți pe frații voștri, ca ei să facă după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise. ⁷ Și Iosia a dat poporului miei și iezi

din turmă, toți pentru ofrandele de paște, pentru toți cei prezenți, până la numărul de treizeci de mii și trei mii de tauri, aceștia erau din averea împăratului. ⁸ Și prinții lui au dat de bunăvoie poporului, preoților și leviților: Hilchia și Zaharia și Iehiel, conducători ai casei lui Dumnezeu, au dat preoților pentru ofrandele de paște două mii șase sute de viței și trei sute de boi. ⁹ Conania de asemenea și Șemaia și Natanael, frații săi, și Hașabia și Ieiel și Iozabad, mai marii leviților, au dat leviților pentru ofrandele de paște cinci mii de viței și cinci sute de boi. ¹⁰ Astfel serviciul a fost pregătit și preoții au stat în picioare la locul lor și leviții în rândurile lor, conform poruncii împăratului. ¹¹ Și au înjunghiat paștele și preoții au stropit sângele din mâinile lor și leviții le-au jupuit. ¹² Și au îndepărtat ofrandele arse, ca să dea conform cu cetele familiilor poporului, pentru a oferi DOMNULUI, precum este scris în cartea lui Moise. Și tot așa au făcut cu boii. ¹³ Și au prăjit paștele cu foc, conform cu rânduiala, dar celelalte ofrande sfinte le-au fiert în oale și în căldări și în tigăi și le-au împărțit în grabă la tot poporul. ¹⁴ Și după aceasta au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiindcă preoții, fiii lui Aaron, au fost ocupați cu aducerea ofrandelor arse și cu grăsimea, până noaptea; de aceea leviții au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron. ¹⁵ Și cântăreții, fiii lui Asaf, erau la locul lor, conform poruncii lui David și Asaf și Heman și Iedutun, văzătorul împăratului; și portarii așteptau la fiecare poartă; nu se depărtau din serviciul lor, fiindcă frații lor, leviții, pregăteau

pentru ei. ¹⁶ Astfel, tot serviciul DOMNULUI a fost pregătit în aceeași zi, pentru a ține paștele și pentru a aduce ofrande arse pe altarul DOMNULUI, conform poruncii împăratului Iosia. ¹⁷ Și copiii lui Israel, care erau prezenți, au ținut paștele în acel timp și sărbătoarea azimelor șapte zile. ¹⁸ Și nu a fost ținut paște ca acela din zilele profetului Samuel; niciunul dintre toți împărații lui Israel nu au ținut un astfel de paște, precum a ținut Iosia; și preoții și leviții și tot Iuda și Israelul, care au fost prezenți, și locuitorii Ierusalimului. ¹⁹ Acest paște a fost ținut în al optsprezecelea an al domniei lui Iosia. ²⁰ După toate acestea, după ce Iosia a pregătit templul, Neco, împăratul Egiptului, a urcat să lupte împotriva Carchemișului, la Eufrat; și Iosia a ieșit împotriva lui. ²¹ Dar el a trimis ambasadori la el, spunând: Ce am eu a face cu tine, tu împărat al lui Iuda? Eu nu vin împotriva ta în această zi, ci împotriva casei cu care am război, fiindcă Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc, ferește-te să te opui lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească. ²² Cu toate acestea Iosia a refuzat să își întoarcă fața de la el, ci s-a deghizat, ca să lupte cu el; și nu a dat ascultare cuvintelor lui Neco, din gura lui Dumnezeu, și a venit să lupte în valea Meghido. ²³ Și arcașii au tras spre împăratul Iosia; și împăratul a spus servitorilor lui: Luați-mă deoparte, fiindcă sunt grav rănit. ²⁴ Și servitorii lui l-au scos din car și l-au pus în al doilea car pe care îl avea; și l-au adus la Ierusalim și el a murit și a fost îngropat într-unul dintre mormintele părinților săi. Și tot Iuda și Ierusalimul au jelit pentru Iosia. ²⁵ Și Ieremia a plâns pentru Iosia și toți cântăreții

și cântărețele au vorbit despre Iosia în plângerile lor până în această zi și le-au făcut o rânduială în Israel, și, iată, ele sunt scrise în plângeri. ²⁶ Și restul faptelor lui Iosia și bunătatea lui, conform cu cele scrise în legea DOMNULUI, ²⁷ Și faptele lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36

¹ Atunci poporul țării a luat pe Ioahaz, fiu lui Iosia, și l-a făcut împărat, în locul tatălui său, în Ierusalim. ² Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească și a domnit trei luni în Ierusalim. ³ Și împăratul Egiptului l-a dat jos la Ierusalim și a condamnat țara la o sută de talanți de argint și un talant de aur. ⁴ Și împăratul Egiptului a făcut pe Eliachim, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim și i-a schimbat numele în Ioiachim. Și Neco a luat pe Ioahaz, fratele său, și l-a dus în Egipt. ⁵ Ioiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim; și el a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul său. ⁶ Împotriva lui a urcat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și l-a legat în lanțuri, pentru a-l duce la Babilon. ⁷ Și Nebucadnețar a dus din vasele casei DOMNULUI la Babilon și le-a pus în templul său la Babilon. ⁸ Și restul faptelor lui Ioiachim și urâciunile lui pe care le-a făcut și ceea ce s-a găsit împotriva lui, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său. ⁹ Ioiachin era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit trei luni

și zece zile în Ierusalim; și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI. ¹⁰ Și când anul s-a terminat, împăratul Nebucadnețar a trimis și l-a adus la Babilon, cu vasele bune ale casei DOMNULUI și a făcut pe Zedechia, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim. ¹¹ Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. ¹² Și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeu său și nu s-a umilit înaintea profetului Ieremia, care vorbea din gura DOMNULUI. ¹³ Și el de asemenea s-a răzvrătit împotriva împăratului Nebucadnețar, care l-a făcut să jure pe Dumnezeu; dar și-a înțepenit gâtul și și-a împietrit inima pentru a nu se întoarce la DOMNUL Dumnezeu lui Israel. ¹⁴ Mai mult, toți mai marii preoților au călcat foarte mult legea, după toate urâciunile păgânilor; și au spurcat casa DOMNULUI, pe care el o sfințise în Ierusalim. ¹⁵ Și DOMNUL Dumnezeu părinților lor a trimis la ei prin mesagerii lui, ridicându-i devreme și trimițându-i, deoarece a avut milă de poporul său și de locuința lui, ¹⁶ Dar ei au batjocorit pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit cuvintele lui și au înșelat pe profeții lui, până când furia DOMNULUI a izbucnit împotriva poporului său și nu a mai fost nicio vindecare. ¹⁷ De aceea el a adus asupra lor pe împăratul caldeilor, care a ucis pe tinerii lor cu sabia în casa sanctuarului lor și nu a avut milă de tânăr sau de tânără, de bătrân, sau de cel care se apleca de bătrânețe, el i-a dat pe toți în mâna lui. ¹⁸ Și toate vasele casei lui Dumnezeu, mari și mici, și tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele împăratului și a prinților

lui, toate acestea el le-a adus în Babilon. ¹⁹ Și au ars casa lui Dumnezeu și au dărâmat zidul Ierusalimului și au ars toate palatele cu foc și au distrus toate vasele bune din ele. ²⁰ Și pe cei care au scăpat de sabie i-a dus la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui, până la domnia împăratului Persiei, ²¹ Pentru a împlini cuvântul DOMNULUI prin gura lui Ieremia, până când țara s-a bucurat de sabatele ei, fiindcă atât cât a fost pustie a ținut sabatul, pentru a împlini șaptezeci de ani. ²² Și în anul întâi al lui Cyrus, împăratul Persiei, ca să se îplinească cuvântul DOMNULUI, vorbit prin gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cyrus, împăratul Persiei, încât a vestit prin toată împărăția sa și a pus de asemenea în scris, zicând: ²³ Astfel spune Cyrus, împăratul Persiei: Toate împărățiile pământului mi le-a dat mie DOMNUL Dumnezeu; și mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este în Iuda. Cine este printre voi din tot poporul său? DOMNUL Dumnezeul său fie cu el și să se urce la Ierusalim.

lxxxv

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files
dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9